

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Menippus, seu Necyomantia

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

IOANNIS SAMBUCI
ANNOTATIONES.

Exosus Chiron præsentis munera vitæ,
Terras exoptat posse videre domos.
Esse isthic etiam fastidia multa docetur:
Vtere præsentibus non meliora sciens.

EQVIDEM inaudui.] ἀφ' ἧνος ψαλῶ. Vera ista.]
Asseratio. Atquæ nam te.] Investigatio cause. Di-
ca in apud te] πειρασθῆναι. iam mihi desierat.] διήνορος.
Quid? an iniucundum.] Interpellatio. Erat inquam.]
Ratio primæ sententiæ. Verum cum ego.] Continuat nar-
rationem commemorando ea quæ fastidium satietatemq; viuen-
di adferre solent. Neque enim in eo.] Ratio ex loco commu-
n. Cæterum hæc.] Secunda interrogatio. Haud insua-
uiter.] Respon. s. ratio. Siquidem æqualitas.] Occu-
patio. Vide Chiron.] Hortatio. Nempe.] Ratio à mi-
nori. At de integro.] consilium eius quod fieri non potest.
Quid igitur.] Veris aliud consilium. Præsentibus sis con-
tentus.] γράμην ἀποστρέψαι.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛ ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΣΕΥ
λαοιδε, ἢ Νεκρομανθία. Necromantia.

Thoma Moro interprete.

ARGUMENTVM.

VIDETUR hoc Dialogo Lucianus illud maximè com-
mendatum voluisse, quod in fine Menippus ait à Ti-
resia in autem sibi dictum fuisse, priuatorum videlicet
hominum vitam optimam atq; turissimam esse: quod
idem Græci noto illo proverbio dicunt, τὰ λαθε βιω-
σται. Nam diuitias, potentiam, gloriam, & cetera quæ
mundus appetit, vanâ omnia & incerta esse: præcipuè
autem diuitum atque magnorum hominum ut vitam
ipsam periculosam, & pompis solennibus, item tragi-
cis quoque fabulis similem esse, ita miseros plerunq;
forti exitus, quod eo decreto videtur intelligere vel-
gg le,

le, quod apud inferos contra diuites factum fuisse dicit, quo & corpora illorum supplicijs destinantur, & animi in aënos migrare iubentur: quod & ipsam nimirum eam significationem habet, quod diuitem animi plerunque inertes, & omnis doctrinæ expertes esse soleant. Inscibitur autem Necyromantia: quasi dicas, ab inferis seu mortuis petitum responsum, quo vel maximè apparet eum Dialogi scopum habendum esse, qui responso isto Tiresiæ proponitur. Semper enim ex titulis alter nobiliorem dialogi personam, alter argumenti quasi quandam ὕλην indicat. Platónico more, quem maximè in hoc Lucianus imitatus est. Constat autem perpetua quadam narratione, qua & causam & modum sui ad inferos descensus, & præterea occasionem qua editum illud de diuinibus audiens, commemorat. In hac præcipui quidem loci sunt & maximè illustres, de incerta doctrina Philosophorum, de Magorum superstitione & potestate, de inferorum locis, supplicijs, & equalitate: & postrema illa collatio vitæ humanæ cum pompa solenni, & cū fabulis Tragicorum. Occasio & exordium dialogi ab habitu & percussatione Menippi sumuntur.

MENIPPVS, PHILOIDES.

MENIPPVS.

Καὶ ἐν μέγα-
 ῑστον, πρότυ-
 λὰ δ' ἰστίαις ἰ-
 μίαις, ὡς ἀσμι-
 νόσ' ἰσάδον, ἰσ φάσ' μοσ
 δάμ. Φι. ἰ Μενίππ' οὐτός ἰσ
 σιν, ὁ κύριος δ' μινδρ' ἰσ φάσ', ἰ-
 μί ἐγὼ παρὰ δ' ἰσ Μενίππος
 ἰσ φάσ', ἰσ φάσ' τὸ ἀλ-
 λόκοσ' τὸ σχήμα φάσ', πῆλος ἰσ
 λύρα,

Alue atriū, do-
 musq̄ vestibulum
 meæ. Vt
 ie lubens aspi-
 cio, luci reddereus. PHI. Nō
 nam hic Menippus est, canis
 ille? Nō hercle alius, nisi ego
 forte ad Menippus omneis
 hallucinor. At quid sibi vult
 habitus huius infolentis? claua,
 lyra,

ἄρρα, καὶ κούρη; ποσειδῶν δὲ
 ὄμως ἀλώ, χῶρε, ὦ Μερπίπ.
 καὶ πόσων ἡμῶν ἀφίξαι; ποσειδῶν
 γὰρ χέρονος οὐ τίφνας ἐρπῆ
 πόλα. ΜΕΝ. Ἦνὼ νεκρῶν κού-
 ρῶνα, καὶ σότος πύλας Λι-
 πῶν, ἴν' Ἀδης χάρις ὄνισαι
 θεῶν. ΦΙ. Ἡράκλεις, ἰλιλίθα
 Μερπίπ ὦ ἡμῶν ἀποθανῶν,
 καὶ ἴξ ἴσπαρῆς ἀναβέβω.
 κρυ; ΜΕΝ. ὄνκ, ἀν' ἴτ' ἔμπνοσ
 Αἰδης μ' ἰδέξασθαι. ΦΙ. τίς δὲ
 ἢ ἄστια σοὶ τ' κενῶν ἢ παρα-
 δόξῃ τῶν ἀποθνήσκοντων; ΜΕΝ.
 νεότης μ' ἐπῆρε, καὶ θράσος τ'
 νῆς πλέω. ΦΙ. πᾶσσι μα-
 κάραι παραγῶν, καὶ νῆς ἰ-
 τασίπως ἀπῶν, κατὰ δὲ ἀπ-
 ἴτα μὲν εἶπε. τίς ἢ σὸν; τί σοὶ
 τ' κατὰ πορείας ἰδέκον; ἄλ-
 λος τ' ἢ ἐν ἡδῆα τίς, ὅστις ἂ
 υπᾶσι ὦ ἡδῆα. ΜΕΝ. ὦ φι-
 λότης, καὶ μὴ κατὰ γὰρ ἄς
 Αἰδης, ψυχῆ χερσὶ μόνον. Οἷ.
 βίου Τηρέσια. ΦΙ. οὐτ' ὦ,
 ἀν' ἢ παραπαίης. οὐ γὰρ ἄρ
 ἔρας ἰμῆρας ἰεραφῶδες
 quum alioqui neq; iucunda, neq; delectabilis sit via? ΜΕΝ.

Res dilecte grauis me infernas egit ad vmbas,

Consulerem manes vt vatis Tiresia.

PHIL. Atqui deliras: alioqui non hoc pacto caneres

lyra, leonis exuuiæ? Adeu-
 dus tamē est. Salue, Menippe.
 Vnde nobis aduenisti? diu
 est quod in vrbe te non vidi-
 mus. ΜΕΝ. Adsum reuersus
 mortuorum è latibulis,

Fortibusq; tristium tene-
 brarum nigris:

Manes vbi inferi manent
 superis procul.

PHI. O Hercules: clam nos
 bis Menippus vita functus
 est, reuixitq; denuo? ΜΕΝ.
 Non, sed me adhuc viuum
 recepit tartarus.

PHIL. Quæ nam causa tibi
 fuit nouæ huius atque in-
 credibilis viæ? ΜΕΝ.

Iuuenta me incitauit, ai-
 que audacia,

Quam pro iuuenta, haud
 paululum impotentior.

PHI. Siste, ò beate tragica,
 et ab Iambis descendens, sic
 potius simpliciter eloquere,
 quæ nam hæc vestis? quæ cau-
 sa tibi itineris inferni fuit?

ΜΕΝ.

πῆς ἀνδρας φίλους. Μὲ. μὴ
 θαυμάσι, ὡς ἴπῳ, νεωστὶ γὰρ
 Εὐριπίδῃ καὶ Ὀμηρῷ συγγνώ-
 μιν ὄ, ἐν οἷο δ' ὅπως ἀντιπλά-
 στω τῶν ἱπῶν, καὶ αὐτόμα-
 τὰ μοι τὰ μέγα ἐπὶ τὸ σῶμα
 ἔρχεται. ἀτὰρ ἐπεὶ μοι πῶς
 τὰ πῆρ γῆς ἔχῃ. ἢ τί ποιοῦ.
 σιμὲν ἢ πόλι; Φι. κινδύ-
 ῶδες, ἀπ' οἷα καὶ πῆρ ἔ, ἔρ-
 πῆσι, ἰστορῆσι, τοκογλυ-
 φῆσι, ὀβολοκατῶσι. Μέν.
 ἄθλιοι, καὶ λακοδάμονες. οὐ
 γὰρ ἴσασιν, οἷα ἔναχθ' κτε-
 κῆρται παρὰ τοῖς κάτω, καὶ
 οἷα κεραιροτόνηται τὰ ψηφίσι.
 μάλα κατὰ τῶν πλοσίων, ἀ
 μὰ τ' Κέρβερον, ἔδῃ μίαν
 χανὴ τοῦ Ἰαφυγῆν αὐτοῦ.
 Φι. τί φῆς; δίδουταί τι νεῶς
 τερον τοῖς κάτω περὶ τῶν ἐν-
 θάδε; Μὲ. νῦν Δία καὶ πολε-
 νὰ, ἀπ' ὅθι μὲν ἐκέρειν αἰ-
 τὰ πῆς ἀπῆρας, οὐ δὲ τὰ
 ἀπόρρητα ἱξαγορεύειν, μὴ
 καὶ τις ἡμῶς γράψῃται γρα-
 φῆν ἀσπίδας ἐπὶ τοῦ Πάδα-
 μάνθῳ. Φι. κινδύσι, ὡ
 Μένιππε, πῆς τοῦ Διός,
 fortē nos apud Rhadamanti hū
 impietatis accuset. PHIL. Ne-

apud amicos consarcinatis
 versibus. MEN. Ne mi-
 teris, amice, nuper enim cum
 Euripide atque Homero ver-
 satus, nescio quo pacto ver-
 sibus sic impletus sum, ut
 numeri mihi in os sua spon-
 te confluant. Verum dic
 mihi quo pacto res huma-
 nae hic se habent in terris?
 PHIL. Nihil noui: sed
 quemadmodum prius acti-
 tabant, rapiunt, peierant,
 facerantur, vsuras colli-
 gunt. MEN. O miseri,
 atque infelices. Nesciant enim
 qualia de nostris rebus nuper
 apud inferos decreta sunt,
 qualesque sorte iacti sunt in
 diuites istos calculi, quos per
 Cerberum nullo pacto pote-
 runt effugere. PHIL. Quid
 ais? Nonne aliquid apud
 inferos nostris de rebus de-
 cretum est? MEN. Per Io-
 uē, quidem multa: verum
 prodere non licet, neque arca-
 na quae sunt reuelare, ne quis
 quaquā Menippe, per Iouē: ne amico sermonē hunc inuideas.
 Nam

μὴ φροῦσας τὸ λόγον φίλα
 ἀνδρῶν. πῶς δ' ἔδοξα σιωπᾶν
 ἱεῖς, τὰτ' ἅμα, καὶ πῶς μὴ
 μνημένον. Μὲ. χαριπὸν μὲν
 ἐπιπέπας τὸ πῖταγμα, καὶ οὐ
 πάντῃ ἀσφαλές, πᾶν δὲ ἀπὸ
 σὺ γι' ἐνικαζόμενον. ἔδοξε
 δὲ, τὸς πλουσίους τέττες, καὶ
 πολυρχυμάδες, καὶ τὸ χρυσίον
 κατὰ κλησον ὡσπερ τὴν Δα-
 νάλω φυλάσσοντας. Φι. μὴ
 πρότερον ἄπης, ὡ γὰρ δὲ, τὰ δὲ
 δοξάμενα, ὡρίω ἕνεκα Διὰ.
 θῆς, ἀ μάλισ' ἀρὴ δέως ἀκί-
 σαμί σοι. ἢ τις αἴτια σοι τῆς
 καθόδου ἐγένετο; τίς γὰρ τὸ
 πείρας ἔγγυθον; ἔθ' ἔξῃς, ἄτε
 ἔδω, ἄτε ἠκροσας παρ' αὐτοῖς.
 ἄκτος γὰρ δὲ, φιλόκαλον ὄν-
 τα σέ. μὴ δὲ τὸν ἀξίον θίας
 ἢ ἀποῦς παραπίπῃ. Μὲν.
 ἴπουρρηγίον καὶ ταῦτά σοι.
 τί δ' ἄμ καὶ πάθει τις, ὅπό-
 τε φίλ' ἄνδρ' βιάσῃτο; καὶ
 δὲ πρῶτά σοι δίδμι τὴν γυ-
 μίω τὴν ἰμὴν, καὶ ὅθι ὄρ-
 μήθω πῶς τὴν κατὰ βασιρ.
 ἐγὼ δ' ἄχει μὲν ἐν ποσσὶν λῶ,
 ἀκρόων Ομηρῶ καὶ Ἡοδόδω, πο-
 κίμω καὶ σάσας ἀνιγνόμενον,
 σιδουμ σeditiones ac bella canentes; non semideorum modo,

Nam apud hominem tacen-
 di gnarum, & initiatū præ-
 terea sacris, edisseres. ME.
 Dura profecto iubes, & neu-
 tiquam tuta: verum tui gras-
 tia tamen audendum est. De-
 cretum est ergo, diuites istos
 ac pecuniosos aurū tanquam
 Danaën seruantes abstrusum.
 PHI. Ne prius, o beate, quæ
 sunt decreta dixeris, quàm
 ea percurras omnia que abs-
 te audire libentissimè velime
 quæ videlicet descensus cau-
 sa fuerit, quis iuueris dux:
 deinde ex ordine & quæ illic
 videris, & quæ audieris om-
 nia. Verisimile est enim te,
 quum res pulchras videndi
 curiosus sis, eorum quæ visu
 aut auditu digna videban-
 tur nihil omnino prætermi-
 sissè. ME. Parendum etiam
 in his tibi est. Nam quid fas
 cias urgente amico? Ac pri-
 mum sanè tibi expediam quæ
 res animū meum ad hūc de-
 scensum impulerit. Ego igitur
 quum adhuc puer essem,
 c audireq; Homerū atq; He-
 sed
 88 3

οὐ μόνον τῶν ἡμιθῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἡδὴ τῶν θῶν, ἔτι δὲ καὶ μοιχείας αὐτῶν, καὶ βίας καὶ ἀρπαγὰς καὶ διπλάσιαι, καὶ πατέρων ἐξελάσεις, καὶ ἀδελφῶν γάμους, πάντα ταῦτα ἡγούμην εἶναι καλὰ, καὶ οὐ παρέρως ἰκινούμην πρὸς αὐτά. ἐπεὶ δὲ ἄρσενος τελέην ἠρξάμην, πάντη αὐτῶν ἡκούσθαι ἡκούον τῶν νόμων, τὰναντία τοῖς ποιηταῖς κλειδόντων, μήτε μοι γούνην, μήτε σασιάσην, μήτε ἀρπάσην. ἐν μεγάλῃ οὖν καθέστηκα ἀμφιβολία, οὐκ εἰδὼς ὅτι χρυσάμην ἱμαίνω. οὔτε γὰρ τοὺς θεοὺς ἄρ' ὡς ἡγούμην μοιχεύσαι, καὶ σασιάσαι πρὸς ἀπλήτους, ἢ μὴ ὡς πρὸς κλειδῶν τούτων ἰγνῶσκον. οὐτ' ἄρ' οὐ τοὺς νομοθέτας τὰναντία τοῖς ποιηταῖς, ἢ μὴ νομοθετῶν ἡπὶ ἀνθρώπων. ἐπεὶ δὲ διηπόρουν, εἶδ' ὅς μοι ἐκλόνηα παρὰ τοὺς κλειδόντας τοὺτους φιλοσόφους, ἐχρησάσασθαι ἐμαυτῶν, καὶ διηθῶν αὐτῶν χρῆσθαι μοι ὅτι βούλοιντο, καὶ τίνα ὀδοῦν

sed ipsorum etiam deorum adulteria quoque, violentias, rapinas, supplicia, patrum expulsionem, & fratrum & sororum nuptias: hac mererè omnia bona pulchra putabam, & studiose erga ea afficiebar. Postquam verò in virilem iam ætatem peruenirem, hic leges rursus iubentes audio poetis apprimè contraria: neque videlicet adulteria committere, neque seditiones mouere, neque rapinas exercere. Hic igitur hæsitabundus cōfuiti, incertus omnino quomodo pacto gererem. Neque enim deos vnquam putavi moechaturos, aut seditiones inuicem fuisse moturos, nisi de his rebus perinde ac bonis iudicassent. Neque rursus legumlatores his aduersa iussuros, nisi id conducere existimarent. Quoniam igitur in dubio eram, visum est mihi philosophos istos adire, atque his me in manus dedere, rogareque uti me vtrunque liberet viderentur,

vita q.

ἄλλ' ἀπολλύει καὶ βροχίαν ἵκος
 δ' ἔξαι τοῦ βίου. ταῦτα μὲν
 δὴ φρονῶν, προσέειπ' αὐτοῖς.
 ἐλιθέτω δ' ἑμῶσδε ἰς αὐ-
 τό, φασί, τὸ πῦρ ἐν τοῦ κα-
 πνοῦ βιαζόμεν'. παρὰ γὰρ
 δὴ τούτοις μάλιστα ἔνεισκον
 ἰρισκοπῶν πλὴ ἀγνοίαν, καὶ
 πλὴ ἀποείαν πλείονα. ὅσῃ
 μοι τάχις χυσοῦ ἀπέδει-
 ξαν οὔτοι τὸν τῶν ἰδιωτῶν
 βίον, ἀμίλια ὁ μὲν αὐτῶν
 παρήνδ' τὸ πᾶν ἠδιδόαι, καὶ
 μόνον τοῦτο ἐκ παντὸς με-
 τίκνα, τοῦτο γὰρ εἶν' τὸ εὖ-
 δαιμον. ὃ δὲ τις ἔμπαλιμ,
 πονεῖν τὰ πάντα, καὶ μοχθεῖν,
 καὶ τὸ σῶμα κατανεγκάσειμ,
 ἔνπν' ἴα καὶ ἀχμῶν' ἴα. καὶ
 πᾶσι διασπασιῶτα, καὶ λοι-
 ποδόμενον, σωχὲς ἐπιτρεῖα
 ψυδῶν τὰ πάνδημα ἱκῶνα
 τοῦ Ἡσιόδου περὶ τ' ἀρετῆς ἔ-
 πη, καὶ τὸν ἰδρωτᾶ, καὶ πλὴν ἐς
 πὶ τὸ ἄκρον ἀνάβασιν. ὅλη-
 λ' ὅ κατὰ φρονεῖν χρυμάτων
 παρεκλήθη, καὶ ἀδιδάκτορον
 οἶκῶν πλὴ κτήσιρ αὐτῶν.
 ὃ δὲ τις αὖ πάνηρ, ἀγαθὸν
 εἶναι

tionem indifferentem putare.

viteq; viam aliquam sim-
 plicem ac certam ostende-
 rent. Hæc igitur mecum
 reputans, ad eos venio, im-
 prudens profectò, quòd
 me ex fumo (ut aiunt) in
 flammam conijcerem. A-
 pud enim hos maximè dili-
 genter obseruans, summam
 reperi ignorantiam, omnia-
 que magis incerta, adeò ut
 præ his illi cò mibi vel idio-
 tarum vita iam aurea vide-
 retur. Alius etenim soli me
 iussit voluptati studere, at-
 que ad eum scopum vniuersi
 sum vita cursum dirigere:
 in eo ipsam sitam esse felici-
 tatem. Alius rursus omni-
 no laborare corpusq; sui,
 vigilijs ac squalore subige-
 re, miserè semper affectum,
 contumelijsq; obnoxium
 assidè, Hesiodi sedulo in-
 culcans celebra illa de vir-
 tute carmina, & sudorem
 videlicet, & accliuem in
 verticem montis ascensum.
 Alius contemnere iubet pe-
 cunias, earumq; posses-
 sionem indifferentem putare. Alius contra bonas ipsas
 etiam

εἶναι καὶ τὸν πλοῦτον αὐτὸν
 ἀπιφαίντο. περὶ μὲν γὰρ
 τοῦ κοσμοῦ τί καὶ καὶ λέγαν;
 ὅς γε ιδέας καὶ ἀσώματα, καὶ
 ἀτόμους καὶ κενὰ, καὶ τοιδίῳ
 τινα ὄχλον ὀνομάτων ὄση-
 μίαι παρ' αὐτ' ἠκροῦσαν
 τίσιν, καὶ τὸ πάντων διαῶν
 ἀποπέτατον, ὅτι περὶ τῶν
 ἐναντιωτάτων ἕκαστος αὐτῶν
 λέγων, σφόδρα επικύβητας καὶ
 πιθανὸς λόγους ἰποεῖτο, ὅς
 σε μὴ ἔωθερμόν τὸ αὐτὸ
 πρᾶγμα λέγουσι, μὴ ἔωθερ-
 μόν, ἀλλ' ἡλιγερ ἔχον καὶ
 ταῦτα, εἰδότες σαφῶς ὡς οὐκ
 ἄν ποτε θερμόν τι εἴη καὶ ψυ-
 ρόν ἐν ταῦτ' ἁπλῶ. ἀτι-
 χνῶς δ' ἰπαρχον τοῖς ρυσά-
 ζουσι τέλοισ ὁμοιον, ἄρτι μὲν
 ἰπιπῶν, ἄρτι δὲ ἀνανάων
 ἔμπαλι. ἔτι δὲ κομῶν ἔβει-
 κένων ἀτοπώτερον, τὸς γὰρ
 αὐτὸς τοῦτους ἐνεσχον ἰσι-
 τηρῶν, ἐναντιώτατα τοῖς αὐ-
 τῶν λόγοις ἐπιτικνύουσας.
 τὸς γοῦν καταφρονῶν πα-
 ρανούτας ἡχημάτων, ἑώραν
 ἀπ' ἑ

etiam diuitias esse pronun-
 ciat. De mundo verò quid dic-
 eant; de quo ideas, incorpo-
 reas substantias, atomos, et
 inane, ac talem quandam pu-
 gnantium inuicem nominum
 turbam indies audiebam: et
 quod absurdorum omnium
 maxime fuit absurdum, de
 contrarijs vnusquisque quum
 diceret, inuincibiles admo-
 dum rationes ac persuasibi-
 les afferebat: vt nec ei qui
 celidum, nec ei qui frigidum
 idem prorsus esse contendere-
 rent, contra quicquam hisce-
 re poterim: atque id, quum
 tamen manifestè cognosce-
 rem, fieri nunquam posse
 vt eadem res calida simul
 frigidaque sit. Prorsum igitur
 tale quiddam mihi acci-
 debat, quale solet dormitan-
 tibus, vt interdum capite an-
 nuerem, interdum contra
 abnuerem. Præterea quod
 multò erat istis absurdius,
 vitam eorum diligenter ob-
 seruans, comperi eam cum
 ipsorum verbis præceptisque sum-
 mopere pugnare. Eos enim
 quispernamdam censebant pecuniam,
 auidissimè conspe-
 xi colli-

ἀπρίξ' ἐχομένης αὐτῶν, καὶ περὶ
 ῥιτόπων ἀσπερομένης, καὶ
 ἐπιμιθεῖσα ἀδούνας, καὶ
 πάντα ἕνεκα τῶν ἰσομέ-
 νοῦτας. τίς τε τῶν δόξαν ἀ-
 ποβαλλομένων, αὐτῆς ἕνεκα
 πάντα ἐπιγυδούτας, ἡδον-
 ῆς τε αὐτῶν ἀπαρτίας καὶ
 τηγοροῦτας, ἰδία δὲ μόνῃ
 ταύτῃ πεσορτυμένης. σφαι-
 ρὰς οὐδ' καὶ ταύτης τῆς ἐπι-
 δ' ἔτι μάλλον ἐδοχίρα-
 νομ, ἡρέμα παραμυθόμεν
 ἰμαῖδον, ὅτι μὴ τὰ πομπῶν,
 καὶ θφῶν, καὶ σφῶρα ἐπι συ-
 νείσθ' ἀβυδομένων ἀνοῦτ'
 τί ἄμι, καὶ τάληθις ἔτι ἀ-
 γνοῶν πειρήχομαι, καὶ μοι
 πόσι δ' ἀγγυνοῦτι τούτων
 ἕνεκα, ἔδοξεν ἐς Βαβυλῶνα
 ἐλθούσα, διηθλιῶα τιν' ἔ
 μάγων τῶν Ζωροάστρου μαθη-
 τῶν, καὶ ἀσφῶρον. ἡκομ δ'
 αὐτῆς ἐπὶ δῶς τε καὶ τελε-
 τῶν τισιν ἀνοίξαντι ἔ' Αδου-
 τὰς πύλας, καὶ κατὰ γὰρ ὄν
 ἔν Βούληται ἀσφαλῶς, καὶ
 ὄπισθ' αὐθις ἀναπέμπαρ.
 αἰσῶν

⊕ quem libuerit, illuc tuō deducere, ac rursus inde reducere.

88 5 Optimè

xi colligendis diuinijs inha-
 re, de fœnore litigantes, pro
 mercede docentes : omnia
 denique nummorum gratia
 tolerantes. Si verò qui glo-
 riam verbis aspernabantur,
 omnem vitæ suæ rationem
 in gloriam referebant. Vo-
 luptatem rursus omnes fer-
 mē palàm incessebant, clan-
 culum verò ad eam solam
 libenter confluebant. Ero-
 go hac quoque spe frustra-
 tus, magis adhuc agrè mo-
 lestèque tuli. Aliquantulum
 tamen inde memet consolab-
 ar, quòd unà cum multis
 ⊕ sapientibus ⊕ celebra-
 rimis viris ipse insipientisque
 essem, atq; verè adhuc igna-
 rus oberrarem. † Peruigi-
 lanti mihi tandem, atq; hisce
 de rebus mecū cogitanti, ves-
 nit in mentem, ut Babylo-
 nem profectus, magorū ali-
 quem ex Zoroastri discipu-
 lis ac successoribus conueni-
 rem. Audieram siquidem eos
 inferni portas carnib. qui-
 busdam ac mysterijs aperire,

δαιμονοῦ ἀγέμω ἕνα πα-
 ρά τιν' ὅ τόνον διαπραξά-
 μωρ τὴν καταβάσιμ, ἐλ-
 θούσα παρὰ Τερσίαν τὸν
 Βοιότιον, μαθῆν παρ' αὐ-
 τῷ, ἄτε μάντικας καὶ ὁφῶ, τίς
 δὲν ὁ αἶς ὅ βίῳ, καὶ ὅν
 ἄν τις ἔλοιθ, ἔφρονῶν. καὶ
 δὴ ἀναπηδῶσας, ὡς ἔχον τά-
 χους, ἔτανον ὀδὸν βαθυλῶ-
 ν' ἔλθῶν δὲ συγγινομαίτι-
 νι τῶν Χαλδαίων ὁφῶ ἀνε-
 φη, καὶ θεοπιστῶ τὴν τέχνην,
 ποσιῶ μὲν τὴν λόμω, ἠλαρον
 δὲ μάλα σεμνὸν καθάμινο,
 τῶναμα δὲ λῶ αὐτῷ Μιθρο-
 βαρζάνης. Λυθῆς δὲ καὶ κα-
 θικτοῦσας, μόλις ἔτρυχον
 παρ' αὐτοῦ, ἰφ' ὅτω βούλοι-
 το μισθῶ καθυγῆσαοτά μοι
 τῆς ὁδοῦ, παραλαβῶν δε-
 μι ὁ ἀνὴρ, πρῶτα μὲν ἡμέ-
 ρας ἑννέα καὶ ἕκκοσιρ ἅμα τῇ
 σελήνῃ ἀρξάμην' ὅ, ἔλουε,
 κατὰ γωνίῃ τὸν Εὐφράτην,
 ἔωθον πρὸς ἀνατέμωσα τὸν
 ἄλιον, ῥῆσιν τινα μακρὰν
 ἐπιλέγων, ἥς οὐ σφόδρα κα-
 τήκουρον. ὡσπερ γὰρ οἱ φῶ-

101

gum musitans, quæ nō admodum exaudiebam. Nam (quod in
 certamine

Optimè ergo me facturum
 putavi, si cum horum quo-
 pid de descensu paciscēs^h Ti-
 restiam Bæotium consulerē,
 ab eoq̄ perdiscerem (quippe
 qui vates fuerit & sapiens)
 quæ vita sit optima, quàm-
 que sapientissimus quisque
 potissimum elegerit. Ac sta-
 tim quidem exiliens quàm
 poteram celerrimè Babylo-
 nem versus rectà contendī.

Quò quum venio, diuersor
 apud Chaldeorum quendam
 hominem ceriè sapientem,
 atque arte mirabilem, comq̄
 quidem canum, admodum-
 que promissa barba vencia-
 bilem. Nomen autem illi
 fuit Mithrobarzanes. Orans
 igitur obsecransq̄ vix exo-
 ravi, ut quavis mercede vela-
 let, in illam me viam dedu-
 ceret. Ac tandem homo me
 suscipiens, primùm quidem
 dies nouem ac viginti cùm
 Luna simul incipiens abluit
 ad Euphratem, manè Solem
 orientem versus perducens,
 ac sermonem quempiam lon-

λοι τῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι κερύ-
 κων, ἐπιτροχόριτι καὶ ἀσφα-
 ρῆς ἐφ' ἑγγύ. πάλιν ἀπ' ἰώ-
 καί γε τινὰς ἐπιπαλιόθου δαί-
 μονας. μετὰ γούν τῶν ἐπι-
 στήδων, πρὸς ἄρ' μου πρὸς τὸ
 πρόσωπον ἀπλήσας, ἐπανήα
 πάλιν, ἔδυνα τῶν ἀπαν-
 τῶντων προσδλήσασ. καὶ οἱ
 τῶν μὲν ἑμῶν, τὰ ἀνρόθυνα.
 ποτὸν δὲ, γάλα, καὶ μελί-
 κρατον, καὶ τὸ ὄν Χοάσπου
 ἕδωρ. ἀνὴρ δὲ πάλιν ἐπὶ
 τῆς πόας. ἐπὶ δὲ ἄλλοις ἔχε
 τῶν πεδιστάσας, πρὸς με-
 ἔς ὑψίας, ἐπὶ τῶν Τηγετα
 ποταμῶν ἀγαθῶν, ἐκάθυρε
 τὴν με, καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ, καὶ πρὸς
 ἐκγινῶσι διαδὶ καὶ οὐκ ἔστι, καὶ
 ἔκτοισι πλείοσι, ἅμα καὶ τῶν
 ἐπὶ τῶν ἐκάντων ἐπὶ τῶν πο-
 ἔς. ἄτα ὄνομ με καὶ ἑμαυτοῦ
 γινῶσι, καὶ πρὸς ἐκάντων, ἵνα
 μὴ βλαπτοῖμην ἐπὶ τῶν φαν-
 τασμάτων, ἐπανάγεις τῶν
 οἰκίαν, ὡς ἔχον, ἀναποδίξον.
 ἴα. καὶ τὸ νομῶν, ἀμφὶ πλῶν
 ἔχον. αὐτὸς δὲ οὐκ μαγικῶν
 τιν'

ee navigationi nos preparavimus. Ipse igitur magicam
 quandam

certamine præcones me-
 pii solent) volubile quids
 dam atque incertum pro-
 ferebat, nisi quod quos-
 dam visus est invocare dæ-
 mones. Post illam igitur
 incantationem ter mihi in
 vultum spuens, deducit
 rursus, oculos nusquam in
 obvium quemquam defle-
 tens. Et cibus quidem no-
 bis glandes erant, potus
 autem lac atque mulsum,
 & Choaspi lymphæ. lectus
 verò in herba sub dio fuit.
 Ac postquam iam præpa-
 rati satis hac diæta sumus,
 medio noctis silentio ad
 Tigridem me fluvium du-
 cens, purgavit simul, at-
 que absternit, i facieque lu-
 stravit ac squilla, tum plus
 ribus itidem alijs: & mas-
 gicum simul illud carmen
 submurmurans, deinde to-
 tum me iam incantans, ac
 ne à spectris læderer, cir-
 cumiens, reducit domum,
 ita ut eram, recipocan-
 tem. Ac reliqua noctis par-

τιν' ἴδω σοκῶν, τὰ ποικῶν
 ἰοικῶν τῆ Μυθικῆ. ἰμὲ δ' ἑ-
 τοιοῖσι φέρωρ, ἰνὸσπῶσθ' ὡ-
 πῖλα, καὶ τῆ πικρῆ, καὶ πῆ-
 σίτι τῆ λύρα. καὶ παρικλάου-
 ζετο, λῦ τις ἔριταί τε τῦνο-
 μα, Μηνίπορ ἰδῶ μὴ λῆσθρ,
 Ηρακλῆα δ', ἢ Ὀδυσσεῖα, ἢ
 Ὀρφῆα. Φιλ. ὡς δὴ τὶ ζῶτο,
 ὃ Μένιπτε; ὃ γῆ σωίκεμι πῶν
 αἰτίαν ὄτι τὸ σχῆμα[σ], ὄτι
 τῶν ὀνομάτων. Μέν. καὶ μὴδ
 πρόδιδόρ γε τῶζ, καὶ ὃ παρ-
 τελῶς ἀπόρρητον. ἰτὲ γῆ
 οὔτοι πῆ ἕμῶν [σῶν] ἴδω, ἰς Α-
 δῦ λατῆ ληλῶθε[σ], ἰγῆτο, εἰ
 μὴ ἀπηνάσθρ ἄλλοις, ῥῶδῆις
 ἄρ πῶν ῥ' Αἰακῶ φρερῶρ εἰ-
 λαθῆρ, ἢ ἀκωλῶτος παρτε-
 θῆρ, ἔτι σωηθῆσθρ, τρα-
 γικῶς μάλα παραπιπόμε-
 νορ ἰπὸ τῶ σχῆμα[σ]. ἢ δὲ δ'
 οὐδ' ἴπῆρα νσρ ἡμῆρα, ἢ λα-
 τῆ δῶν ἰπὶ τὸν ποταμόν,
 περὶ ἀναγωγῆν ἰγινόμεθα.
 παρασκόασο Α' αὐτῶν ἢ σκά-
 φ[σ], καὶ ἰερεῖα, ἢ μὴ λῆρα[σ]
 καὶ ἄλλα ὅσα πῆς πῶν τῆ-
 πῶν χεῖσιμα. ἰμβαλόφθοι οὔρ
 ἄπαντα

buscunque opus erant. Hæc postquam ergo quæ prom-
 pta

quandam vestem induit, Me-
 dorum vestii ut plurimum
 similem : ac me quidem his,
 quæ vides ornauit, claua vi-
 delicet, ac leonis exuiijs,
 atque insuper lyra. Insuit
 præterea ut nomen si quis me
 roget, Menippum quidem
 ne dicerem, sed Herculem,
 Ulysssem, aut Orpheum.

PHIL. Quid ita, ô Menips-
 pe? neque enim causam aut
 habitum, aut nominis intela-
 ligo. MEN. Atqui perspicu-
 cum id quidem est, ac neu-
 tiquam arcæanum. Nam hi
 qui ante nos ad inferos olim
 viui descenderant, putauit
 si me his assimilaret, fore
 ut facilius Aeaci custodias
 fallerem, atque nullo pro-
 hibente transirem, utpote
 notior tragico admodum il-
 lo cultu emissus. Iam igitur
 dies apparuit, quum nos ad
 flumen ingressi, in recessum
 incumbimus. Parata siqui-
 dem ab illo fuerant, cym-
 ba, sacrificia, mulsæ, & in
 id mysterium denique qui-

ἅπαντα τὰ παρισκαοσμή-
 να, ἕτα δὴ καὶ αὐτοὶ βαίνο-
 μιν ἀχνύμενοι, βαλεῖν καὶ ἅ-
 λαντι χλωρῶ. καὶ μίξι-
 μόν τινα ὅτι φερόμεθα ἐν ὄ-
 ποσάμῳ, ἕτα δ' ἐπιπλεῖσαι
 ἄρῃς τὸ ἔδος, καὶ τὴν λίμνην
 ἐς τὸ ὄβυράτης ἀφανίσαι.
 περιωθεῖται δὲ καὶ τὸν πῦλιν,
 ἀφικνεῖσθαι ἐς τι χωρίον ἔρη-
 μον, ἢ ὑπὸ δένδρον ἢ ἀνύκτορον, ἐς
 ὃ ἀπὸ βλάστησιν (ἡ γὰρ τὸ ὄνομα τῶν
 βαρβάρων) βόθρον τε ἀρξά-
 μεθα, ἢ τὰ μῦθ' ἰσχυροῦμεν,
 καὶ τὸ ἅμα περὶ τὸν βόθρον
 ἰσπέσομεν. ὃ δ' ἄριστος ἐν τῷ ἔ-
 τῳ δίδωκε λαομαθίαν ἔχων,
 ἐκ τῆς ὑπερμαχίας τῆς φωνῆς, πᾶσι
 μίγνεται δὲ, ὡς οἷός τε τὸν ἀνα-
 κταῶν, δαίμονας τε ὁμοῦ
 πάντας ἐπιβοᾷτο, ἢ Ποινᾶς,
 καὶ Ερινύας, ἢ νυχίαρ Ἐκεί-
 νων, καὶ ἅπαντ' Ἐπισηφί-
 νων, παραμυθῶν ἅμα βαρ-
 βαϊκά τινα καὶ ἄσημα ὄνομα
 ματᾶ, καὶ πολυσύλλαβα. ὡς
 οὖν δὲ πᾶσι τὰ ἐπισηφίνας τῶν δα-
 φνῶν ἀνερρήγνυτο. καὶ ἢ ὕ-
 λακτὸν Κερβέριον πόρρωθεν
 ἠκούει, καὶ τὸ πρᾶγμα ἰσχυ-
 ράτη φεῖ

praerant, imposuimus, tum
 nos quoque

Ingređimur tristes lacry-
 misq; implentur obortis.

Atq; aliquantisper quidem in
 fluio ferimur: deinde in syla-
 uam delati sumus, ac lacum
 quendam, in quē Euphrates
 conditur. Tum hoc quoque
 transmissio, in regione quan-
 dam peruenimus solam, syla-
 uosam, atq; opacam: in quam
 descendentes) praibai enim
 Mithrobarzanes) & puteū
 effodimus, & oves iugula-
 mus, & foueā sanguine con-
 spergimus. At magus interim
 accensam facem tenēs, haud
 ampliūs iam summissio mur-
 mure, sed voce quā poterat
 maxima clamitans, daemones
 simul omnes conuocat, Pe-
 nas, Erinnyes, Hecatem no-
 eturnam, excellsamq; Proser-
 pinam: simulq; polysyllaba
 quaedā nomina barbara, atq;
 ignota commiscet. Statim er-
 go tremere omnia, & rimas
 ex carmine solim ducere, ac
 porrō Cerberi latratus audia-
 ri: & iam res planē tristis ac
 maesta

κάτηρθε λῶ, καὶ σκυθραπόρ.
 Εδδασον δ' ἑπινερθεν ἀναξ
 ἑνῶρον Αἰδωνῆος. λατιφάει
 νῆϊ ἦδ' ἡ τὰ πλάσα, καὶ ἡ λίμ
 νη, καὶ ὁ Πυριφλεγέθων, καὶ ὁ
 Πλούτωνος τὰ βασίλεια. καὶ
 τελευτῶν δ' ὄμιος ἦν ἡ χά
 σματος, ἢ ἢ Ραδάμανθυῶ ἑνε
 ροῦν, τινυῖντα μικρῶ δῆμ
 ἰοῦ ἦδ' ὄμιος. ὁ δ' Κέρβερος ἦν
 λάκῃσι μὲν ἔτι, καὶ παρὰ κινυ
 σι ταχὺ δὲ με κέρσατος πῶ
 λύρα, παραρῆμα ἐποιούθη
 ἰοῦ ἦδ' ὄμιος. ἰπεί δ' ἦν πῶ
 λῆμιον ἠλθοῦν, μικρῶ ἦδ' ὄ
 ἰπυραῶν ἦν. λῶ ἦδ' ἡ πλῆ
 ροῦ τὸ πορθητόν, καὶ οἰμωγῆς
 ἀνάπλοον. πρῶματι δ' ἦν ἦν
 ἴσοι ἐπὶ πλοῦ, ὁ μὲν τὸ σκέλῃ,
 ὁ δ' ἦν κεφαλῆ, ὁ δ' ἄλλο τι
 σινυτιμυμῶ, ἰμοὶ δοκῆν
 ἦν ἦν τῷ πολέμῳ παρόντων.
 ὄμιος δ' οἰῶ ὁ βέλτις ὁ Χά
 ρων, ἰος ἦδ' ἡ πῶ λῆμιον, οἰ
 βῆς με τὸν Ἡρακλῆα ἦν, ἰος
 δὲ ξατό με, καὶ ἡν δὲ τὸ ροθμωσῆ
 τα ἦσιν, καὶ ἡν δὲ ἦσιν
 μῆν πῶ ἀπυρόν. ἰπεί δ' ἦ
 μὲν ἦν ὄμιος, πρῶτα μὲν ὁ
 Μῆτρο=

tam. Sed quoniam iam eram in tenebris, præcedit quidem
 Mithro.

masta fuit, Umbrarum
 at timuit rex imis sedibus

Orcus. Ac proinus quis
 dem inferorū patebant ple-
 raq; lacus Pyriphlegethon;
 ac Plutonis regia. Tum per
 illum descendētes hiatū Rha-
 damanithum propemodum
 metu reperimus extinctum.

Ac Cerberus primū quidē
 latrabat, commouitq;
 sese: at quum ego byram ces-
 terrimē correptā pulsassem,
 cantu statim sopitus obdora-
 mit. deinde posteaquam ad
 lacum venimus, tranare ferē
 nō licuit. Iam enim onustum
 erat nauigium, et ciulatu
 certē plēnū. Vulnerati quip-
 pe in eo nauigabant omnes,
 hic femur, ille caput, alius
 alio quopiam membro lu-
 xatus: vsque ad eō, ut mihi
 certē ex bello quopiam ad e-
 se viderentur. At optimus
 Charon quum leonis videret
 exuuias, esse me ratus Hercu-
 lem, recepit, transque vexit
 libens: tum excunibus quo-
 que nobis monstrauit femi-
 tam.

Μιθροβαρξάνης, ὑπόμυθός ἐστι
 ἐν δὲ λατόπιον ἐχόμενον αὐτῷ,
 ἕως πρὸς λεμῶνα μέγιστον ἀ-
 φηνήματα, ὡς ἀσφοδέλω λα-
 τάφυλον. Ἰνδα δὲ περικε-
 τονὸς ἡμᾶς περιγίναται τῶν νε-
 κρωῶν οὐκ αἰ. κατ' ὄλιγον δὲ
 περὶ ὧν, παραγγόμεθα πρὸς
 τὸ Ἔ Μινω δινάσιον. ἐτύγ-
 χαν δὲ ὁ μὲν ἐπὶ θρόνῳ τινὸς
 ὑψηλῷ καθήμενος, παραση-
 κασαν δὲ αὐτῷ Ποινὰ καὶ ἀ-
 νάστρον, καὶ Εὐρύνον. ἐπέ-
 ρωθον δὲ προσήγοντο ποιοί-
 τινος ἐφεξῆς, ἀπόστα μακρὰ
 διδόμενοι, ἐπέγοντο δὲ ἕνα
 μοιχοὶ καὶ πορνόδοκοι, καὶ
 τελευτῶν καὶ λόλακον καὶ συ-
 κοφάντα, καὶ τοιοῦτ' ὅμιλον
 τῶν πάντων ἐκόντων ἐν τῷ
 βίῳ. χαρὶς δὲ οἱ τε πλείστοι καὶ
 τοκογλύφοι πρόσθεσαν, ὡχοὶ
 καὶ περὶ ἀστρον καὶ ποδαγροὶ,
 ἡλοῖον ἕκαστος αὐτῶν, καὶ ἡ-
 ρακα στατάλων ἐπιπέμ-
 νος. ἐπεσῶτο δὲ ἡμᾶς, ἰσρῶ-
 μὲν τε τὰ γινόμενα, καὶ ἡ-
 πόρην τῶν ἀπλογομένων.
 κατηγόρων δὲ αὐτῶν ἡανοί-
 τινος

spicimus, & quæ dicuntur auscultamus. ^m Accusant aut̄ noui
 quidam

Mithrobarxanet, ego autem
 à tergo continuus illi comes
 adhareo, quoad in pratium
 quoddam venimus maxi-
 mum, ^l asphodelo consitum,
 ubi circumfusa undique mor-
 tuorum stridula nos sequun-
 tur umbrae. Tum paulò pro-
 cedentes longius, ad ipsum
 Minois tribunal accessimus.
 Erat ipse quidem in folio
 forè quoddam sublimi se-
 dens: astabant autem illi
 Pœnæ, Tortores, mali Ge-
 nij, Furia. Ex altera par-
 te plurimi quid. ⁺ adducti
 sunt ex ordine, longa su-
 ne vincti. dicebantur autem
 adulteri, lenones, mæchi, hos-
 micidæ, adulatores, syco-
 phantæ, ac talis hominum
 turba quiduis in vita parvan-
 titium. Seorsum autem diuites
 ac feneratores prodibāt,
 pallidi, venetricosi, ac po-
 dagrici, quorum quisque tra-
 be vinctus erat, ferri pons
 dere duorum talentorum
 imposito. Nos igitur astan-
 tes, & quæ sunt omnia cons-

τινῶν ἢ παραδόξοι ῥήτορες.
 Φιλ. τίνες οὗτοι, πῆς Διός;
 μὴ γὰρ δυνήσῃς καὶ τοῦτο ἀ-
 πῆρ. Μενίπ. οἶδά σου ταυ-
 τασὶ τὰς πρὸς τὸν ἥλιον ἀ-
 ποτιλουμένας σκιάς ἀπὸ τῶν
 σώματων; Φιλ. πάνυ μὲν ὄν.
 Μενίπ. αὐτὰ τοίνυν, ἵσα δ' ἄν
 ἀρθάνωμεν, κατηγοροῦσὶ τε,
 καὶ καταμαρτυροῦσὶ, καὶ δι-
 κῶν ἔχουσιν τὰ πηραγμένα ἡμῶν
 παρὰ τὸ βίον, ἢ σφόδρα τινὲς
 αὐτῶν ἀξιόλογοι δοκῶσιν, ἅ-
 τι αἰ σιωδῶσι, καὶ μηδ' ἵποτι
 ἀφιστάμεναι τῶν σώματων. ὁ
 δ' ὄν Μινωεῖ ἐπιμιλλῶς ἰστῶ-
 ζων, ἀπὸ τῆς μιν ἕκασον ἰεῖ τῶν
 ἀσίδων χῶρον, διελύ-
 θησέσθαι κατ' ἀξίαν τὴν τετον-
 μην, καὶ μάστιγι κένων
 ἕλκεσσι, τῶν ἐνὶ πλοῖοις τε
 καὶ ἀρχαῖς τετυφωμένων,
 καὶ μονοειχί καὶ προσκυῖ-
 θαι περιβρόντων, τὴν τε ὀλι-
 γοχρόνιον ἀλαστον αὐτῶν,
 καὶ τὴν ὑπεροψίαν μουσῆδος
 μῦθου, καὶ ὅτι μὴ ἐμὲ μὲν ὡς
 θνητοὶ τε ὄντων αὐτοῖ, ἢ θνη-
 τῶν ἀγαθῶν τετυχηκότων.
 fastiumque detestatus, quippe qui non meminissent, morta-
 les ipsi quum sint, sese bona quoque mortalia consequuntos.

quidam atque admirabiles
 rhetores. PHIL. Quinam
 ergo hi per louem sunt? Ac
 ne isthuc quidem te pigeat
 dicere. MENIP. Umbras-
 ne unquam istas nosti, quas
 opposita Soli reddunt cor-
 pora? PHIL. Quid nisi?
 MENIP. Ha nos igitur
 quum primùm functi vita
 sumus, accusant, testantur,
 atque redarguunt quicquid
 in vita peccauimus. Et sa-
 nè quædam ex his dignè ad-
 modum fide videntur, vis
 potè nobiscum versata sem-
 per, nostrisq; nusquam di-
 gressis corporibus. Minos
 igitur curiosè quemlibet ex-
 aminans, impiorum rele-
 gabat in cæcum, pœnas i-
 biscelesibus suis dignas luiturum. In hos præcipuè
 tamen incenditur, quos o-
 pes, dum viuere, ac di-
 gnitates inflauerant, quib;
 adorari sese ferè expecta-
 bant: nimirum breui pe-
 rituram eorum superbiam,
 At

οἱ δὲ ἀφροσύμφοι τὰ λαμ-
 πρὰ κἄνα πάντα, πλείους
 λίγω καὶ γῆν καὶ δαυαείας,
 γυμνοὶ κάτω νηρωκότες πα-
 ρασηκτοῦ, ὡσπερ τινα ὄνα-
 ρον ἀναπνεύσασθαι πῶ
 παρ' ἡμῶν ἐν δαυμοσίᾳ. ὡς
 ἔργον ταῦθ' ὄρωμ' ἐπιρέχου-
 ρον καὶ ἂ τινα γναίσομαι
 αὐτῶν, προσίωμ' ἀρ' ἰσυχῆ
 πῶς, ἐπιμίμησον. οἱ δὲ τῶ
 παρὰ τὸν βίον, καὶ ἡλικίον
 ἐφύσαστο, λῦκα ποιοὶ μὴ
 ἔσθ' ἐπὶ τῶν συνάνων πα-
 ρασηκτοῦ, πῶ πρόσδορον αὐ-
 τῶν σπειροῦντες, ὡθιμφοί τε,
 καὶ ἀφροσύμφοι πῶς τ' οἴκῃ.
 ὁ δὲ μύθῳ ἄρ' ποτὶ ἀνατάλας
 αὐτοῖς, πορφυρὸς τις, πεί-
 ρου δὲ ἢ ἐστ' οἴκῃ, ἐν δαυ-
 μοσίᾳ ὡτο καὶ μακαίους
 ἀφροσύμφοι τοὺς προσεπόν-
 τας, ἢ τὸ σῆθ' ἢ πῶ δαυ-
 ξίαν προτένομ', δὴν λαταφι-
 λῶν. κἄνοι μὴ ἔν λῶνδ' ἄ-
 κούσῃ. τῶ δὲ Μῖνοι μίαι τις
 καὶ πρὸς χάειν ἐδικαίωθ' ἄ-
 κη τ' γὰρ ἐν Σικελιώτῳ Διὸς
 νόσιον, πῶν καὶ ἀνόσια ἔπο-
 τῆ Διῶν δὲ λατῆρομ' ἔχεται,
 καὶ

At nunc splendida illa exuti
 omnia, diuitias inquam, ge-
 nus, munus, nudi ac vultu
 demisso steterunt, tanquam
 somnum quoddam huma-
 nam hanc felicitatem reco-
 gitantes: adeo ut hæc dum
 conspicerer, nimium quam
 delectatus fuerim. Et si quem
 eorum fortè agnoueram,
 accessi, atque in aurem si
 leuiter admonui qualis in vi-
 ta fuerat, quantopere fue-
 rat inflatus tum, quum plu-
 rimi mane fores eius obsi-
 dentes, pulsati interim exelu-
 siq̄ à famulis, illius expe-
 ctabant egressum: at ipse
 vix tandem illis exorians
 puniceus, aureus, aut ver-
 sicolor, felices ac beatos
 se facturum saluantes pu-
 tabat, si pectus dextramve
 porrigens permitteret oscu-
 landam. Illi verò audien-
 tes ista, molestè ferebant.
 At Minos quiddam etiam ius
 dicauit in gratiam, quippe
 °Dionysium Siciliae tyrannum
 multis & atrocibus crimini-
 bus, & à Dione accusatum,

καὶ ποῦ τ' εὐδὸς κατὰ μαρτυρε-
 θήσεται, παρὶ δὲ αὐτῶν Νόισιμα
 ὁ Κυρλωαῖος (ἄγχοι δὲ αὐτῶν
 ἐν τῷ καὶ, καὶ διὰ τὰ μύσθη
 ἐν τοῖς λόγοις) μικρὸν δὲ τῶν
 Χιμαίρα πρὸς τοὺς λόγους, παρὶ
 ποσὶς αὐτῶν τ' ἐπισημασμένων
 πρὸς ἀργύριον ὑπερβαῖν δι-
 ξίον, ἀφ' ἑαυτῶν δὲ ὅμως τ' δι-
 κασθεῖς, πρὸς τὸ νόμισμα
 ἀφ' ἑαυτῶν. ἔνθα δὲ, ὅτι
 δε, ποσὶ καὶ ἐπισημασμένων
 σοῦ τ' καὶ ἰδῆναι. μάλιστα τ'
 τὸ ὅμοιο ψόφος ἡμῶν, ἡ οἰμω-
 γὴ τῶν ἐπι τῶν πρὸς ὁμοιότη-
 των, ἡ σπείθει ἡ ἕφους καὶ
 προχοί. καὶ ἡ Χιμαίρα ἰσπά-
 ρασι, καὶ ὁ Κέρβερος ἰσπά-
 ρασι. ἐπισημασμένων τ' ἅμα
 πάντας, βασιδῆς, ἄλλοι, σα-
 τραπῆναι, πένθη, πλοῖοι, ἡλο-
 χοί, ἡ μετέμεινεν πᾶσι τῶν τε
 τοῦ μνησθῆναι, ἐπισημασμένων ἡ
 ἐπισημασμένων ἰδῆναι, ὅπου
 ἕσασθαι τῶν ἐπισημασμένων τ' ἰσπά-
 ρασι, οἱ δὲ ἐπισημασμένων
 καὶ ἀπ' ἐπισημασμένων. ἡ τ' καὶ πρὸς
 βλάπτειν, μάλα δὲ ἐπισημα-
 ρίς

strosq; subite abebant aspectum: aut si nos aliquando respiciet at,
 id seq;

& graui Stoicorum testi-
 monio conuictum Cyrenaeus
 Aristippus interueniens (nam
 illum valde suspiciunt in se-
 ri, eiusque plurimum ibi va-
 let auctoritas) ferme iam
 Chimæra alligatum, ab-
 soluit à pœna, asserens illum
 eruditorum nonnullos olim
 iuuisse pecunia. Tum nos
 à tribunali discedentes, ad
 supplicij locum peruenimus:
 vbi, ò amice, & multa &
 miseranda audire, simul
 ac spectare licuit. Nam
 simul & flagrorum sonus
 auditur, & eiulatus homi-
 num in igne flagrantium
 tum rota, & tormenta, ca-
 tena: Cerberus lacerat, &
 Chimæra dilaniat, crucian-
 turq; pariter omnes, capti-
 ui, reges, præfetti, paupe-
 res, mendici, diuites: & iana
 scelerum omnes pœnitebat.
 Et quosdam quidem eorum
 dum intuemur, agnouimus
 videlicet qui nuper è vi-
 ta recesserant. At hi se pu-
 dentes tum occultebant, no-
 id seq;

πῆς τε καὶ λοθακατινοῦ καὶ
 ταῦτα, πῶς οἱ αἰσθητῆς,
 καὶ ἡμετέροιαι παρὰ τὸν βίον.
 τοῖς μὲν τοῖς πέντε ἡμιτέλαια
 τῶν κακῶν ἐκείνων, καὶ ἀνα-
 παύομενοι πάλιν ἐκαστοῦτο.
 ἢ μὲν κακῶνα ἔδον τὰ μιν-
 θάδα τὸν Ἡσίωνα, καὶ τὸν Σί-
 συφον, καὶ τὸν Φρύγα Τάν-
 ταλον χαλεπῶς ἔχοντα. καὶ ἦ
 ζην γὰρ Τινδρον, Ἡράκλεις ὅ-
 σθ', ἐκείνῳ γὰρ τόπον ἔπεισαν
 ἀγρῶ. διεκδοῦντες δὲ καὶ τῶτος,
 εἰς τὸ πῶσιον ἰσθμῶν, τὸ
 Ἀχέρουσιον, ἐκαστοῦ μὲν τε, ἀδ-
 τόδι τὸς ἡμιθέες τε καὶ τὰς
 ἡρώϊδας, καὶ τῶν ἄλλων ὁμι-
 λων τῶν νεκρῶν, κατὰ ἔθνη
 καὶ γῆλα διδιτωμένους, τὸς
 πρὸ παλαιῶς τινος, καὶ ἔθρως
 τιῶντας, ἢ ὡς φησὶν Οὐμπος,
 ἀμύμονος, τὸς ἀνταῖας, καὶ
 σωισυκῶτας, καὶ μάχισυ
 τὸς Ἀλγυλλίων αὐτὸς, ἔφα-
 τὸ πῶν ἀρκῆς τὰς ταει-
 χίας. τὸ μὲν τοῖς ἑσπινῶ-
 ὄκεν ἕκασον, ὅπαντι τὸν ῥά-
 διον. ἔπαντῶν γὰρ ἀτεχνῶς
 ἀμύμονος ζῖνοντα ὁμοιοι,
 τῶν ὄσιον γυμνωμένων,
 fuit: adeo nudatis ossibus omnes erant inuicem simillimi;

id serviliter admodum abie-
 ctis: faciebant. atq; hi qui-
 dem quàm olim putas onero-
 si fastuosiq; in vita? At pau-
 peribus malorum dimidium
 remittebatur, & quum in-
 terqueuissent, denud repe-
 tebantur ad pœnam. Sed
 illa quoque fabulis fe-
 runtur, asperi, Ixionem,
 Sisyphum, Phrygiumq; gra-
 uiter affectum Tantulum:
 genitumq; terra Tityum, dij
 boni, quantum? Integrum
 stratus agrum occupabat,
 Hos tandem pratererunt,
 in campum venimus Ache-
 rusum, ubi semideoi he-
 roidasque reperimus: at-
 que aliam simul mortuo-
 rum turbam in gentes tri-
 busque dispositam, alios
 quidem venulos quosdam ac
 marcidos, atque (vt Ho-
 merus ait) euaniados, alios
 verò iuueniles & integros,
 & hoc potissimum ob illam
 condiendi efficaciam Aegy-
 ptios. Verùm dignoscere
 quemlibet haud procliue

πηλὴ μόρις καὶ σὺ πομπῶν
 ἀναθεωρῶντων αὐτὸς ἰγνώ-
 σκωσθ. ἔκλυτο δ' ἐπ' ἀπὸ
 ποιοῖς ἀμωροὶ καὶ ἄσημοι, καὶ
 ἔδην ἔτι τῶν παρ' ἡμῶν καλῶν
 φιλάπλουτων ἀμύλα πομπῶν
 ἐν ταύτῃ σκελετῶν ἡδυσμῶν.
 καὶ πάντων ὁμοίων, φοβερὸν
 τι καὶ διάκρυον διδορκώτων,
 καὶ γυμνὸς τὸς ὀδόντας προ-
 φανόντων. ἡπόρευε πρὸς ἐ-
 μὲν δ', ὃ τινι σφαιραίνω τὸν
 θροῖτον ἀπ' ἧ καλῶ Νηρέως,
 ἡ τ' ἐμὴ ἄτλη ἱερὸν ἀπ' ἧ Φωα-
 κων βασιλέως, ἡ Πυρρίαν
 τὸν μάγρον ἀπ' ἧ Ἀγαμέμ-
 νων. ὁ δὲν γὰρ ἐπὶ τ' παλαιῶν
 γυμνασμάτων αὐτοῖς παρ-
 ἔμην, ἀπ' ὁμοια τὰ ὀσά λῶ,
 ἀδύλα καὶ ἀντιγράφα, καὶ
 ἐπ' ὀδόντος ἐπὶ σφαιραίνω
 διωάμωρα. τοῖα ἄρτοι ἰκάνω
 ὀρῶντι, ἰδὸν μοι ἃ τῶν ἀν-
 θρώπων βίῃ πομπῇ τινι μα-
 κρᾷ προσοικεῖσθαι, γορηγῶν
 δ' καὶ σφαιραίνω ἕκαστ' ἡ
 τύχη, σφαιραίνω καὶ σοικία
 τοῖς πομπῶσι σχήματα προ-
 σάπλουσα. τὸν μὲν γὰρ λαβῶ-

nisi quod vix tandem eos diu
 incedentes agnouimus. Quip-
 pe conferti considebant ob-
 scuri atque ignobiles, nuls
 sumq; seruantes amplius pri-
 stinae formae vestigia. Cum
 igitur multi simul ossei con-
 sisterent, nuicem omnino
 similes, qui terrificum quid-
 dam per cauos oculorum
 orbis transpicerent, den-
 tesq; nudos ostenderent, ha-
 sutabam certe mecum, quod-
 nam signo P. Therstem à
 Nireo illo formoso discern-
 nerem, aut mendicum Irum
 à Phaeacum rege, aut Pyr-
 rhiam coquum ab Agamema-
 none: quippe quibus iam ni-
 hil veteris permansit indi-
 cij, se lossa fuerunt inter
 se similia, incognibilia, nul-
 lis inscripta titulis, nulliq;
 unquam dignoscenda. Hac
 igitur spectanti mihi, per-
 similis hominum vicia roma-
 pæ cuiquam longæ vide-
 batur, cui praesit ac dispo-
 nat quæque Fortuna, ex
 his qui pompam agunt, di-
 uersos variosq; cuiq; habitus accommodans. Alium siquidem
 Fortuna

Ἐν τῇ τύχῃ, βασικῶς δια-
 σκόλασθε, τὰρὰρ τὴν ἐπιθεῖθε,
 καὶ διορφέους παραδῆθε,
 καὶ τὴν λεφαντὴν εἴψαθε ὡς
 εὐδαίματι. ὡς δὲ οἰκίτε σχῆ-
 μα πειθῆκε. τὸν δὲ τινα
 λατὸν ἐν ἐκόςμῳσι ἢ δὲ ἄ-
 μορφον καὶ γυνοῖον παρε-
 σκόλασθε παντοδραπὴν ἢ οἰ-
 μιαι δῆρ γυνοῖον τὴν θίαρ.
 ποδῶν δὲ εἰς μίους τῆς
 πομπῆς μετέβαλε τὰ ἐνίων
 σχήματα, ἐκείσασθε τὴν
 εὐδαίματι, ὡς ἐτάχθη-
 σαρ. ἀπὸ μεταμφίεσσα
 τὸν μὲν Κροῖσον, λυάγκασθε
 τὴν τῆ οἰκίτε καὶ ἀχμαλώ-
 τος σκωλὸν ἀναλαβῆν. τὸν
 δὲ Μαάνθριον, τίως ἐν τοῖς
 οἰκίτεσιν πομπῶντα, τὴν
 Πολυκράτης τυραννίδα με-
 τρῆδουσι καὶ μέχρι μὲν τινῶν
 εἶσασθε χεῖρα τῶ σχήματι
 ἐπαδῶν δὲ ὁ τῆς πομπῆς
 λατὸς παρέλθη, πτωκῶτα
 εἶσασθε ἀπὸ τῆς τὴν σκωλὸν,
 καὶ ἀπὸ τῆς μὲν τὸ σχῆ-
 μα μὲν τῆ σέματι, ὡς
 πρὸ ἢν πῶ τοῦ, γίνυται.
 μὲν δὲ τῶ πρῶτον εὐδαίματι.
 τοῖσι δὲ ἐν ἀγνωμοσύνης,

Fortuna deligens, regijs
 ornat insignibus, & tiaram
 imponens, & satellites ads-
 dens, & caput diademate
 coronans. Alium serui rur-
 sus ornaum induit: hunc
 formosum effigiat, hunc
 deformem atque deridicu-
 lum fingit, nam omnigenum,
 ut opinor, debet esse spe-
 ctaculū. Quin habitus quo-
 rundam plerunque in me-
 dia quoque pompa demu-
 tat, neque perpetuò eodem
 sinu ordine cultuq; progre-
 di quo producant, sed or-
 naru commutato Cræsum
 quidem cogit serui capti-
 uisq; vestes induere: Mæan-
 drium autem olim inter ser-
 uos incedentem, Polycra-
 tis vicissim ornat tyrannide:
 & aliquantisper quidem eo
 cultu permittit vii. verū ubi
 iam pompæ tempus
 præterijt, apparatus quis-
 que restituens, & cum cor-
 pore simul exuius amictu,
 qualis antiè fuit, efficitur,
 nihilo à vicino differens
 Quidam tamen ob inscitiam
 hh 3 quum

ἐπειδὴν ἀπαυτὴ τὸν λόγον
 ἐπιστᾶ ἢ τύχη, ἀχθοντά
 γὰρ, καὶ ἀναναυτοῦσιν, ὡς
 περ οἰκῶν τιμῶν σχεσόνε
 ἔσθροι, καὶ ἐχ' ἂν πῶς ὀλίγον
 ἐχέσαντο ἀφελιδόντων. οἷ-
 μαί δ' καὶ τῶν ἐπὶ τῆς σκην-
 ῆς ποικίλεις ἑσρακίαι,
 τοὺς τραγικούς ὑποκειτάς τε-
 λους, ἀπὸς τὰς χεῖρας τῶν
 δραμάτων, ἀρτι μὲν Κρέωνος
 γὰρ, ἐνίοτε ἢ Πριάμους γιν-
 ουσίμους, ἢ Αγαμέμνονας.
 καὶ ὁ αὐτὸς, ἂν τύχοι, μικρὸν
 ἔμπροσθεν πολλὰ σενῶς τὸ
 τῷ Κίτρον ἢ Ερεχθίως
 σχῆμα μιμησάμενος, μετ'
 ὀλίγον οἰκίτης πᾶνθ' ὑπὸ
 τῷ ποιητῷ λιανωσάμενος.
 ἦδη δ' αἰετας ἔχουσι τῷ
 δράματι, ἀρδυσάμενος ἑ-
 κας αὐτῶν, τὴν χρυσόπασ-
 σον ἐκείνου ἰοδάτα, καὶ τὸ
 πρῶτον ἀφελιδόντων, καὶ
 καταβάς ἀπ' τῶν ἰμβρα-
 τῶν, πρῶτος καὶ ταπεινὸς
 περιέρχεται, ἐκ ἑτ' Αγα-
 μέμνονος ὁ Ἀπίων, ἢ Κρέων
 ὁ Μηροίτης, ἀπὸ Πῶλον
 Χακικίλους Σουρνίους ὀνο-
 μαζόμενος, ἢ Σάτυρος ὁ
 Θεογίτωνος Μαραθῶνι,

quum suos fortuna cultus
 exigit, agrè ferunt atq̄ indi-
 gnantur, tanquam proprijs
 quibusdam bonis privati: ac
 non potius alienis, quibus
 paulisper utebantur, exuti.
 Quin in scena quoq̄ vidis-
 se te plerūq̄ puo histrionis
 istos tragicos, qui (ut fabulae
 ratio poscit) modo Creon-
 tes, modo Priami sunt, aut
 Agamemnones: idemque (si
 fors retulerit) paulò antiè
 tam grauter Caeropis aut
 Erechthei formam imita-
 tus, paulò post seruis poëta
 iubente, progrediuntur. At
 quam fabulae iam finis af-
 fuerit, quisque auratas illas
 vestes exutus, personam des-
 ponens, & ab altis illis
 crepidis descendens, pau-
 per atque humilis obambu-
 lat, haud ampliùs Agamem-
 non ille Aereo prognatus,
 aut Creon Menœcei filius,
 sed Polus filius Chariclei
 Sunitensis, aut Satyrus filius
 Theogitonis Marathonius.

Sic
 Μαραθῶνι,
 ἰοδάτα.

Ζεῦ πάτερ καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων
 παρ' ἀρχαῖα ἔστην, ὡς
 τότε μοι ὄραντι ἔδοξεν, Φι-
 λή μοι, ὦ Μενίππε, οἱ δὲ τὸς
 πολυτέλεις τέττε ὑψηλὸς
 τάφους ἔχουσιν ἄτερ γῆς, καὶ
 στήλας καὶ εἰκόνας καὶ ἐπιγράμ-
 ματα, ἔθ' ἂν τιμιώτεροι παρ'
 αὐτοῖς ἔσσι τῶν ἰδιωτῶν νε-
 κρῶν; Μην. νηθεῖ, ὦ οὐτ'.
 εἰ γὰρ ἐθέλω τὸν Μάωσλον
 αὐτόν, λέγω δὲ τὸν, Κάρα, ἔ-
 ἔν τῷ τάφῳ περιβόητον, εἴ
 οἶδα ὅτι ἐν αὐτῷ ἐπαύσω γε-
 λῶν, ἔτα ταπανῶς ἔρρηκτο
 ἐν παραθύρῳ πύ, λανθά-
 νων ἐν τῷ λοιπῷ δόμῳ τῶν
 σκυρῶν, ἐμοὶ δοκῶν τοσοῦ-
 τον ἀρλαῶν τῷ μνήμας
 τ', παρ' ὄβρι ἐθαυρόν τη-
 λικοῦτον ἀχθ' ἐπικείρθη.
 ἐπαθῶν γὰρ, ὦ ἐτῶρε, ὁ Αἰα-
 κὸς ἀπ' ἀμνησίου ἐλάσῃ τὸν τό-
 πον, δίδωσι δὲ τὸ μέγιστον
 πῶλον ποδῶς, ἀνάγκη ἀγα-
 πῶντα λαλακῆσαι πῶς τὸ
 μέγιστον σωεὶ σαρμῆρον ποτ' ὄ-
 ἰα ἄρ, οἶμα, μάκρον ἐγεί-
 νας, εἰ ἐθέλω τὸς παρ' ἡμῶν

Βασις

modum contrahere. At vehementius multo visisses opinor,

Sic se mortalium res habent,
 quemadmodum mihi tum
 spectanti videbatur. PHI.
 Dic mihi, Menippe, isti
 qui magnificos altosque
 tumulos habent super ter-
 ram, & columnas, ima-
 gines, titulos, nihilone
 sunt apud inferos plebeis
 quibuslibet umbris hono-
 ratiores? MEN. Nū-
 garis tu quidem. nam si vi-
 disses Mausolum, Caremils-
 lum dico pyramide cele-
 brem, sat scio, nunquam
 ridere desisses. ita in antrum
 quoddam abstrusum de-
 spectim abiectus est, in re-
 liqua mortuorum turba de-
 litescens. Hoc tantum com-
 modi mihi videtur ex mo-
 numento referre, quod im-
 positio tanto pondere la-
 borat magis & premitur.
 Nam quum Aeacus, ὁ ἀμια-
 ce, locum cuique metitur
 (dat autem cui pluri-
 mum, haud amplius pe-
 dem) necesse est eo iacere
 contentum seseque ad loci

hh 4

si reges

βασιλείας καὶ σατραπείας, πλο-
 χούοντας παρ' αὐτοῖς, καὶ ἦτοι
 ταυροπονήσας ἐν ἀρείαις, ἢ
 τὰ πρῶτα διδάσκοντας γραμ-
 ματά, ἢ ὑπὸ τῷ τυχεύοντι ὑδρι-
 σομύνης, ἢ ὑπὸ τῷ κέρους παο-
 μύνης, ὡσπερ τῶν ἀνδραπό-
 δων τὰ ἀτιμώτατα. Φιλίπ-
 πον γάρ τ' Μακεδόνα ἐν ὄθρα
 σάφην, ἢ δὲ ἑρατῆν ἑμῶν
 διωκτὸς ἐν, ἢ δὲ ἑρατῆν ἑμῶν
 ἐν ῥοδίῳ τῷ μισθῷ ἀνέμην
 ἢ τὰ ἑρατῆν ἑμῶν
 πομῶς δὲ ἢ ἄλλοις ἐν ἰδῶν ἐν
 τῶν προδοῖς μεταυθύντας,
 Ξέρξας λίγῳ καὶ Δαρῆος, καὶ
 Πουκράτης. Φιλοπῶτα δὲ
 τὰ πρὸ τῆς βασιλείας, καὶ μι-
 κρῶ δὲ ἄλλα τῶν Σωκρά-
 τῆς ἑρατῆς, ἢ Διογένης, ἢ ἑ-
 ρατῆς ἢ τῶν ἑμῶν; Μὲν ὁ μὲν
 Σωκράτης ἑρατῆς περιερχο-
 ται, διελύχων ἅπαντας οὐ-
 νησι δὲ αὐτῷ Παλαμῆδης καὶ
 Οδυσσεύς ἢ Νέστωρ, καὶ ἑρ-
 ατῆς ἢ ἑρατῆς ἢ τῶν ἑμῶν
 τοῖς ἑρατῆς αὐτῷ καὶ δι-
 ἑρατῆς ἐν τῆς φαρμακοποιίας

τὰ Palamedes, Ulysses, & Ne-
 stor, & quisquis est alius inter
 defunctos garrulus. Inflan-
 tur autem illi etiamnum atque
 intumescunt exhausto vene-
 no cru-

si reges hosce nostros satra-
 pasq; vidisses apud eos men-
 dicantes, & aui falsamenta
 vententes aut primas ipsas
 literas urgente inopia pro-
 fitentes: & quemadmodum
 contumelijs à quouis affi-
 ciantur, atque in faciem eas
 dantur, perinde atque vilif-
 sima mancipia. Itaque Phi-
 lippum Macedonem conspi-
 catus, continere me certò
 non potui. ostensus est mihi
 in angulo quodam detri-
 tos calceos mercede resar-
 cians. Quin alios præterea
 multos erat videre mendi-
 cantes in triuijs, Xerxes vi-
 delicet, Darios, ac Poly-
 crates. PHIL. Admiran-
 da narras ista de regibus,
 penèq; incredibilia. Socra-
 tes autem quid facit, ac Dio-
 genes, & si quis est sapiens
 tum alius? MEN. Socra-
 tes profectò etiam ibi ob-
 uersatur, omnesq; redarguit:
 & versantur autem cum illo

τὰ σκιά, ὃς βλάτισος Διογέ-
 νης, προικῆ μὲ Σπιδαναπέ-
 να τῷ Ασουέι, καὶ Μιδῆ τῷ
 Φρυγί, καὶ ἄλλοις τισὶ τ πολυ-
 τειλῶν. ἀκῶν δ οἰμοζόντων
 αὐτῶ, καὶ πῶ παλααῶν τυχε-
 ἀναμετρῶμεν γὰρ τε καὶ
 τέρπεται. καὶ τὰ ποτὰ ὑπῆι-
 λατακέμῃ, ἔλα μάλα
 τραχέα καὶ ἀπλεῖ τῆ φ-
 νῆ, τὰς οἰμωγὰς αὐτῶν ἐπι-
 καθύπλων, ὥστε ἀνιᾶδι τοῦ
 ἀρδῆος καὶ ἀρσῆκεπιδι μελο-
 κῆν, οὐ φέροντας τὸν Διογέ-
 νην. Φι. ταυτὶ μὲ ἱκανῶς. τί
 δ τὸ ψήφισμα λῶ, ὅπρ ἴν
 ἀρῆ ἔκλυσε λευκῶδι λατὰ
 τῶν πλουσίων; Μεφ. ἴν γε
 ἴπῃ μνησῶς ὃ φῶ οἶδ' ὅπως
 περὶ τῆς δέξερ πεθεμῃ,
 πεμπολυ ἀπικανῆθλε τῷ
 νόγσ ἀρῆκοντῶ γὰρ μου
 παρ' αὐτοῖς, πρῶθε ὅι πρ-
 τάνεσ ἱκκυσίαν περὶ τῶν
 λεινῶ συμπερόντων. ἰδῶν δρ
 ποτὸν σὺ θῆοντας, ἀναμῆ-
 ξας ἱμῶν τὸν τοῖς νεοῖς,
 αὐθῶς

de rebus quæ in commune conducerent. Conspiciens ergo multos concurrere, me quoque cum illis simul immiscens,

hh 5 vnus

no crura. At optimus Dio-
 genes Sardanapalo vicin-
 nus Asyrio, Mide'que
 Phrygio, atque alijs item
 pluribus ex istorum sum-
 ptiuosorum numero ma-
 net, quos quum eiulantes au-
 dit veteris fortune magni-
 tudinem recogitantes, et
 ridet et delectatur, ac sus-
 pinus cubans ut plurimum
 cantat, ospera nimis atque
 iniucunda voce illorum eiu-
 patus obscurans, adeo ut id
 ægre ferentes, nec Dios-
 genem ferre valentes, de
 mutanda sede deliberent.

PHIL. De his iam satis qui-
 dem: ceterum quòdnam il-
 lud decretum est quod ini-
 tiò dixeras aduersus diuites
 esse sancitum? MEN. Bene
 admones: nescio enim quo
 pacto quum de hac re dicere
 proposuissem, ab instituto
 sermone procul aberrauī.
 Dum igitur tibi versabar,
 magistratus concionem ad-
 uocauerunt, his videlicet

ὄνους εἰς καὶ αὐτὸς λῶ τῶν
 ἐκκλησιασῶν. Διφύθη μὲν
 ἔργη καὶ ἄλλα, τελευτῶν δὲ τὸ
 περι τῶν πλοσιῶν. ἰσὰ ἦν
 αὐτῶν λιανὰ γὰρ ἔσθ' ὡσαύτ' καὶ
 Αἰνὰ βία καὶ ἀλαστοεία, καὶ
 ὑπερφία καὶ ἀδίκια, τίλθ
 ἀνασῆσις τῶν θυμωγῶν,
 ἀνέγνω ψήφισμα τοῦτον·
 quidem, huiusmodi decretum legit:

ΥΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἐπιθέκω καὶ πρὸ
 νομα οἱ πλοῖοι ὄντι πρὸ
 τὴν βίον, ἀρπάζοντες ἢ βίας
 ζήμφοι, ἢ πᾶντα πρόσωπ τῶν
 πρῆτων καταφρονούτων.
 διεδοκται ἢ βυλῆ, καὶ τῶ ἀν-
 μα, ἰπιδλὰν ἀποθανῶσι, τὰ
 μὲν σώματα αὐτῶν κολλῶσι-
 οδα, καὶ ἄπρ καὶ τὰ τῶν ἀν-
 λων πονηρῶν τὰς δὲ ψυχὰς,
 ἀναπιμφθεῖς ἀνο εἰς τὴ βί-
 ον, καταπυθῆ εἰς τὸς ὄνους, ἀ-
 ρεις ἀν ἰρ τῶ τοῦτον εἰργα-
 ζωσι μυριάδας τῶν πρῆτων ἢ
 ἑκοσιπ ὄνοι, ἐξ ὄνων γιγνο-
 μεθοι, καὶ ἀχοφοροῦντων, ἢ
 ἰσὰ τὴ πρῆτων ἐλαυνόμεθοι,
 τοῦτον ἔσθ' δὲ λοιπὸν ἐξῆ-
 ναι αὐτοῖς ἀποθανεῖν. ἔπι

vnus de numero eorum qui
 in concione aderant, efficia-
 or. Agitata sunt igitur & a-
 lia multa, postremò verò de
 diuitibus negocium: in quos
 posteaquam plurima fuis-
 sent obiecta violentia, super-
 bia, fastus, iniuria: assurgens
 tandem ex populo primas

DECRETVM.

Quoniam, inquit, multa
 diuites perpetrant in vita,
 rapientes, ac vim infe-
 rentes, inopesq; omni mo-
 do despectui habentes: Cu-
 ria populoq; visum est, ut
 quum functi vita fuerint,
 corpora quidem eorum pas-
 nas cum alijs sceleratorum
 corporibus luant, animæ ve-
 rò sursum remissæ in vitam,
 in asinos demigrent, donec
 in tali rerum statu quum-
 quies ac vicies decem anno-
 rum millia transegerint, asi-
 ni semper ex asinis renati,
 onera ferentes, atq; à paupe-
 ribus agitati: deim ut liceat
 illis è vita excedere. Hæc
 sententiam

τὴν νόμῳ Κρατίων Σαρ-
 κητῶν Ὁ Νευροῖς, φησὶς
 Ἀριδανιάδῃ. Ἐὖτε ἄ-
 νασσομένη Ὁ Ἐὖτε ψυχῶς
 ματῶν, ἰσχυροῦ ἢ αἰ
 ἀρχῶν, ἀποχεροτόνησα δὲ
 τὸ πᾶν Ὁ, καὶ ἐνδειμύ-
 ῳ ἢ Βριμῶ, καὶ ὑλοκτι-
 σση Ὁ Κερδῶ. οὕτω γὰρ
 ἐν τῇ γύμνασι, καὶ λυεῖα
 τὰ ἀνυποσμήνα. ταῦτα
 ἢ ἢ ἢ τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
 ἔξω δὲ, οὐδὲ ἀφ᾽ ἑμῶν ἔ-
 νικα, Ὁ Τερσίᾳ προσει-
 ῶν, ἰκίτωνος αὐτῶν, τὰ
 πᾶντα ἀνυποσμήνῃ Ὁ, ἢ
 πᾶν πρὸς με, ποῖόν τινα
 ἔγεται τὸν ἄριστον βίον. ὁ
 δὲ γὰρ ὁ (ἔσι δὲ τυφλῶν
 τι γρόντον, καὶ ὄχρον καὶ
 κελόφανον) ὁ τένον, φη-
 σί, τὴν γὰρ αἰτίαν οἶδω ἐν
 τῆς ἀρχῆς, ὅτι παρὰ τῶν
 ἑσῶν ἔγινε, οὐ τὰ αὐτὰ γ-
 νοσούντων ἐαυτοῖς. ἀτὰρ ὁ
 θεῖος λέγει πρὸς σὺ ἀπέ-
 ρηται γὰρ ἐπὶ Παδραμυ-
 θῶ. μυσταμῶς, ἔφω, ὁ πα-
 τῆρος, ἀν' ἀπὲ, καὶ μὴ
 ἐπιπίλυσ με Ἐὖτε τυφλῶ-
 τῶν

sententiam dixit Caluarius
 patre Aridello, patria Ma-
 nicensis, tribu Stygiana.
 Hac igitur lege recitata, ap-
 probauerunt principes, sciz
 uit plebs, adfremuit Pro-
 serpina, allatruuit Cerbe-
 rus. sic enim rataque inse-
 ri statuunt, authenticaque
 sunt. Quae igitur in con-
 cione agebantur, erant
 huiusmodi. Tum ego stas-
 tim, cuius gratia veneram,
 Tiresiam adeo: atque illi re-
 vii erat ordine narrata, sup-
 plicui vi mihi diceret,
 quòdnam optimum vitæ ge-
 nus putaret. Hic verò subri-
 dens (est autè seniculus quis-
 piam cæcus, pallidus, voce
 gracili) O fili, inquit, cau-
 sam tuæ perplexitatis scio à
 sapientibus istis profectam,
 haudquaquam idem inuicem
 ὕσdem de rebus sententiis,
 utrum haud fas est id tibi
 proloqui: si quidem quod
 Rhadamanthus interdixit.
 Nequaquam, inquam, ὁ πα-
 tereule: sed dic amabo, ne-
 que me contemnas, qui in vi-
 tate

τρον ωδιούτα ἐν τῷ βίῳ.
 ὁ δὲ δὴ με ἀπαγαγὼν, καὶ πολὺ
 ἔκπεσον ἀποπέσας, ἠρέμα
 πρὸς τὸ οὐς, φη-
 σιν, ὁ ἔτιδωτ' αἰεὶς βίος, καὶ
 σωφρονέσθ', ὡς ἔφρασε.
 υἱὸς παυσάμενος ἔμετρολο-
 γῆν, καὶ τέλη καὶ ἀρχὰς ἐπισκο-
 πῆν, καὶ καθ' ἑαυτὸν τῶν βλαβῶν
 τῶν συντομιῶν, καὶ τὰ βι-
 αῦτα λήρον ἠγασάμενος, ἔ-
 μόνον ἐξ ἀπαντὸς θεράση, ὅ-
 πως τὸ πρῶτον ἴδ' ἑμῶν, πα-
 ραβράμης γελῶν τὰ ποικίλα, καὶ
 πρὶ μὴδ' ἐπισπλαγίως. ὡς ἔ-
 πων, πάλιν ὦρε καθ' Ἀσφο-
 δελὸν κημῶνα, ἐξ ᾧ (καὶ ἔδ' ἠ-
 δη ὁ ψὲ λῶ) ἀγὲρ δὴ, ὧ Μιθροβάρ-
 ξάνη, φημί, τί σὺ μὲν ποιεῖς, καὶ
 ἔν' ἀπὸ μὲν αὐθιγῆς ἔβιον; ὁ δὲ
 πρὸς ταῦτα, θάρσεν, φησὶν, ὧ
 Μηνίπε, ταχῆα γάρ σοι καὶ
 ἀπράγμονα παλάξω ἀπρα-
 πόν, καὶ δὴ ἀπαγαγὼν με πρὸς
 Τιχάειον ἔκπεσον σοφροτέρου,
 δάξας τὴν χερσὶ πόρρωθεν ἄ-
 μαυρόν τι καὶ ληπτόν, ὥσπερ

δὲ
 facilemque tibi monstrabo semitam. Et me protinus abdu-
 cens in regionem quandam magis priore tenebricosam,
 manu procul ostendens subobscurum, tenuēque, ac velut
 per

tate etiam ipso cæcior ob-
 erro. Abducens ergo me,
 procul ab alijs auferens, ad
 aures mihi inclinans: Y O-
 ptima est, inquit, idiotarum
 priuatorumq[ue] vita, ac prudē-
 tissima quamobrem ab hac
 vanissima sublimium cōside-
 ratione desistens, mulce prin-
 cipia semper ac fines inqui-
 rere, et vafros hosce syllo-
 gisinos despuens, atq[ue] id ge-
 nus omnia nugis aestimans,
 hoc solum in tota vita per-
 sequere, ut præsensibus be-
 ne composuis, minime cu-
 riosus, nulla re sollicitus,
 quam plurimum potes hila-
 ris vitam ridensq[ue] traducas.
 Hæc quum dixisset, rursus
 in Asphodelorum pratium
 sese corripuit. Ego igitur
 (nam et nunc vesper erat)
 Age, inquam, ὁ Μιθροβαρ-
 ξανε, quid cūctamur, ac non
 hinc rursus abimus in vitam?
 Ad hæc ille: Confide, inquit,
 ὁ Μηνίπε, breuem quippe

ὄψις ἀνδράσιν ἰστέον φῶς, ἰ-
 κῆνο, ἔφη, ὅτι τὸ ἑρδρὸν τῆ Τρο-
 φωνίς, ἀκῆθρον καὶ ἔργουται
 οἱ ἀπὸ Βοιωτίας. τὰ ἄνω δὲ ἄν-
 υδοι, καὶ ἄνω ἔσθι ἐν τῇ Εὐρω-
 δῶ. ἰσθῆς δὲ τοῖς ἐρημεύοις
 ἐν δὲ, καὶ τῷ μετῶρον ἀσπαράμ-
 οῦ. καὶ πῶς μάλα ὄψις ἔσθι
 σομῆς ἀνδράσιν, ἔκ οὐδ' ὅπως
 ἐν Λεβιάδῃς γίγνομαι.

per rimam influens lumen:
 illud, inquit, ⁊ Trophonij
 templum est, atque illac ad
 inferos è Bœotia descendit-
 tur. hac ascendes, atque illi-
 cò eris in Græcia. Ego igitur
 hoc sermone gausus, sa-
 lutato mago, diffisilè ad-
 modum per angustas anri
 fauces subrepens, nescio quo
 pacto in Lebadiam perueni.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

Lycianus non solum hic, sed in Vitarum auctione, &
 pluribus alijs in locis perpetuam discrepantiam philo-
 sophorum atque diuersas doctrinas notat. Itidem
 Seneca in Ludo demortui Claudij Cæsaris, & in eun-
 dem Beatus Rhenanus Selestadensis. vbi quàm nihil
 inter veteres philosophos vsquam conueniat, videbis.
 POND hic falsè taxat vel magorum præstigias, vel ina-
 nia poëtarum figmenta, vel incertas quauis de re phi-
 losophorum inter se digladiationes. Occasio dialogi
 ab incessu & habitu Menippi,

a O MISERI.] Occasio argumenti. b Ac primùm
 sanè.] Narratio continens causam ascensus ad inferos. c Au-
 direm Homerum atque Hesiodum.] Cum poëte Epicij
 plerumq; narrent fadas libidines, quibus magnos deos irretitos
 fingunt, etiam ipsum deorum imperatorem Iouem, multaq; im-
 piè de Dijs immortalibus comminiscantur, ideo à Platone è sua
 republi. Homerum exterminatum puto, quòd moribus noceret.

d Quòd me ex fumo (vt aiunt) in flammam conij-
 cerem.] Id est, euitans grauius malum, in alserum diuersum in-
 siderem. Senarius extat prouerbialis: ἰστέον γὰρ φούρων ἄς τὸ
 πῦρ

dūq̄ *ἄρτα* & *ἄρτα* fumum fugiens, in ignem incidit. Utitur & Pla-
 to lib. de Rep. 8. cum ait, populum, dum recusat ingenius seruire,
 quasi vitato fumo seruimus, in eius flammam incurrere, & ser-
 uis etiam seruire. Item Plutarch. *ἄρτα ἰσορροπία*: Ineptia autem
 verecundia illud accidit, vt fumum fugiens infamie, in ignem
 conijciat: sese. i. in aliud maius. Vide Erasmus in Adagior. pri-
 ma Chul. e Alius etenim.] Philosophorum incerti & di-
 uerse doctrinæ. f Peruigilanti mihi.] Sequitur nunc quo-
 modo ad inferos descenderit. g Ex Zoroastri discipulis.] In
 fragmentis Berosi Chaldaei legitur, Zoroastrem Persam fuisse
 Cham, N. e filium, à patre maledictum, ac primis inuenisse artes
 magicas, & mundi principia, syderumq; motus diligentissimè
 spectasse. Unde & Zoroastres dictus est, quod velut *ἄρτα* *ἄρτα*,
 quasi viuens astrum ab omnibus coleretur, propter doctrinam
 ac sapientiam. Meminerunt huius Plato, Plutarchus, Laërtius,
 Pfellus, Iustinus, Plinius, Apuleius, & multi alij. h Tire-
 siam.] De Tirefia nobis dictum est in dialogo Memppi & Ti-
 resie. Hom. Od. 11. x qui eum apud inferos solum sapere, aut ce-
 teros umbrarum vagari modo. Cic. de Diu. 1. i Faceq; iustra-
 uit.] Qui enim id faciebant, certum carmen insurrabant, &
 ræda, scilla, ouis, sulphure, alijsq; circumpurgabant quod Lucia-
 nus *ἄρτα* *ἄρτα* dicit. Idem etiam *ἄρτα* *ἄρτα* Græci dicunt;
 & *ἄρτα* *ἄρτα* est *ἄρτα* *ἄρτα*, qui circumiustrabat, & cir-
 cumpurgabat, quod quia res certa certaq; februa circumferre-
 bantur, circumferre Latini vocauerunt. Itaq; apud Maronem,
 circumferre vnda, est iustrari, iustratione curari & vnda pur-
 gare. Idem ter socios pura circumtulit vnda.

k Hecaten.] Hecate triformis & tergemina à poetis voca-
 tur, eandem que esse putant cum Proserpina. Verum hic à Pro-
 serpina Hecaten separat Lucianus. l Asphodelo confitum.]
 Ex multis Luciani locis colligere licet, Asphodelum herbam esse
 plebeiam ac vilem, atq; hac victitare manes, apud quos nul-
 lus luxus, nulla sit ambitio, Quin etiam apud Theocr. idyllio 7.
 Asphodelus inter rusticanas herbās commemoratur. Proinde
 poeta, regum ac locupletum immoderatos luxus taxat, illorum
 fastibus popularium mediocritatem anteponeus. Hesiodus lib.
 1. operis, cui titulus *ἄρτα* & *ἄρτα* ad fratrem Persam:

ὁ δὲ ὄσον ἐν κελύφῃ τῆς ἀσφοδέλης πύγ' ὄντες.

Magna sit utilitas maluæ asphodeliq; virentis. *Vi-*
de ea quæ annotauimus in libello de Luctu. m. Accusant au-
tem.] Iudicia & accusatores & pone defunctorum. n. Peri-
turam eorum superbiam.] Desestatur nimiam hominum
superbiam, qualem ferunt fuisse Tarquinij, cui Superbi cogno-
men inditum à moribus quidam docent. Dionysius libr. 4. scri-
bii Tarquinium à Romanis superbium cognominatum esse, quod
insolentia quadam tyrannica & moribus superbissimis prædi-
ctus fuerit. o. Dionysium.] Vide Ouid. lib. 4. de Ponto, & 5.
Tristium, elegia 9. Erasmus quoq; in prouerbio: Dionysius Co-
rinti. p. Theritem à Nureo.] Deformosissimus vir ad Tro-
iam venit Iliad. 2. q. Ab altis illis.] Actores planis: id est,
nudis pedibus prosœnium introeuntes, quibusdam exalceatis
& planipedes dicuntur. r. Dic mihi.] Obiectio, s. Nuga-
ris tu quidem.] Vanam esse gloriam, quam in hac vita pleriq;
appetunt. t. Versantur cum illo Palamedes.] Idem Lu-
ctianus in Menippo, Aeaco, Pythagora & Socrate, Menip. Cæ-
terum Socrates ubi Aeac. cum Nestore ac Palamede ille ple-
runq; negatur. u. Quoniam.] Decretum contra diuites apud
inferos à Caluario latum, vt diuitum anime quæ rursus in vi-
ram remittende essent, in asinos demigrarent, donec in tali ro-
rum statu, ad multa annorum millia asini ex eiusmodi asinis re-
uari, onera ferrent, atq; insuper à pauperibus agitantur. Sunt
autem verba Menippi, qui descenderat ad inferos, consulturus
viam Tiresiam, quam viam vt optimam eligere deberet, phi-
losophis omnibus dissentiens, nec eadem studia, easdemve
opimones sequi iubentibus. Is reuersus exponit Philonidæ sup-
plia apud inferos diuitum & improborum, eorum quæ miseros
exiit, de hisdemq; decretum illud vnanimi consensu curiæ infer-
*nalis latum esse affirmat. x. In asinos demigrant.] *ἄξιός*
τερος ἢ ζώων. i. de migratione animarum in varia corpora tum
etiam brutorum, vide elegantissimum dialogum Luciani, qui
Callus dicitur. y. Optima.] Summa & scopus totius argu-
menti z. Trophonij.] Per Trophonij antrum Me-
nippus hic se iocatur ab inferis
*reasse.**

IOANNIS SAMBVCI
ANNOTATIONES.

Quum brevis hæc sumo leuior sit vita caduco:
Et tamen excedat quod facit omne modum,
Quam teneat callem, medium seruare Menippus
Vt pote sit, cæcas curat adire domos.
Ergo refert primum diris quæ vident in vmbri:
Decretum infernum, peruarias que locos.
Consilium tandem vatis, quæ vita sequenda:
Cuius responsi, quisquis es, esto memor.

SALVE atrium.] *Occasio Dialogi ab incesso & habitu Menippi. At quid sibi vult.* αὐα γνάθου. *Salve Menippe.* ἀσπασμός. *Vnde nobis.* ἐρωτησῖς. *Adsum reuertus.* ἀπόκρισις ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ πρὸς ἑαυτὸν. *O' Hercules.* ἐμφάνησις θεοῦ μεγαλή. *Non, sed me.* ῥησῖμο de genere sui discessus. *Quæ nam causa.* ἀγρίοις καὶ αἰτίαι. *luuenta me.* Redactio cause efficiens. *Siste, o beate.* ἀξίωσις καὶ ἡγετυασις ἀπὸ τῶν ἰαμετέων. *Quæ nam hæc vestis.* ἐρωτησῖς ἀλλοτῆ. *Res dilecte grauis.* ἀπόκρισις ad posterius membrum καὶ τὰ ἐπι. *Vt consulere. n.] A causa finali. Atqui deliras.] ἐπιτήμοσις. Quid ais, nouine.] Interrogatio. Per Iouem.] Asseneratio quantitate. Verum prodere.] Occupatio. Nequaquam.] Pollicetur taciturnitatem. Verum tui gratia.] ἀπόκρισις. *Decretum est.] Narrationis principium. Ne prius, o beate.] Interpellatio ordinis instituenti gratia facta. Quæ videlicet. ἀγρίοις τῶ ἀγρίοις. Verisimile enim.] Ratio. Parendum etiam in his.] Assensus ad istam petitionem. Nam quid facias.] ἡγετυασις τῶ πρώτου. *Ac primum.] Narratio continens causam descensus ad inferos. Ego igitur.] Narrat quid ex præteritam lectione hausserit. Seditiones ac bella.] πρὸς ἀρχαῖοις καὶ μεσομοῖν. Postquæ verò.] Alterum tempus. Hic leges.] Quid leges de Dijs statuam. Hic hæsitabundus.] τὸ ἐπιπρῶτον, ἢ μετὰ τὸν. Neque enim Deos.] ἐπιτίμοσις ἡδὲ καὶ πρὸς ἑαυτὸν. Nisi de his.] τὸ ἀπὸ. Neque rursus.] ὁ λογισμός, καὶ τὸ ἀκρίβειον πρὸς ἀλλήλους. Hæc igitur necem.] Consulit se ad philosophos.***

Alius

Alius etenim.] *μερισμός* vanarum sectarum. Corpus si-
 ii.] *ἡ ἀπάθεια*. Alius iuber.] *τὴ ἀδιάφορα καὶ προσηγώγια* De
 mundo verò.] *Academici eorumque ἀτομῆ καὶ ἰσεία*. Vt nec
 ei qui.] *In vramque partem probabiles disputationes*. Pro-
 sum igitur.] *τὸ εὐβῶν*. Præterea.] *Hactenus de doctrina,*
nunc de vita. Eos enim.] *Distributio, contemptores diuitia-*
rum. li verò.] *οἰσοφισαί*. Ergo hæc.] *Conclusio*. Aliquan-
 tulum tamen.] *τὸ παραμύδιον*. Peruigilanti mihi.] *παι-*
ρησκόν ad modum descensus. Venit in mentem.] *ὁ λογισ-*
μός Vt conuenitem.] *Ἄ causa*. Eos carminib.] *Magnorum*
potentia & superstitio. Opumè ergo.] *Concludit consilium*.
 Si cum horum quopiam.] *τὸ πλὴκὸν αἶλον τῆς κηλεῖσας*.
 Ac stanti quidem.] *Narratio perfectionis & aduenus*. Quo-
 cum venio.] *τὸ α παραχρῆν*. Coma quidem canum.] *πρω-*
σα παραχρῆν à narratione habitus, animi & corporis. Nomen
 aut.] *Ἄ nomine*. Orans igitur.] *τὸ β παραχρῆν*. Suscipiens
 verò.] *τὰ τὲ μιδροδαρζάνης παραχρῆν*. Primum quidem.]
τὸ α, à tempore. Ad Euphratè.] *Ἄ loco*. Volubile quiddã.]
τὸ λειχρῆν, ἡ ἐπωδῆ. Post illam igitur.] *τὸ παρακελεφέν*. Cibus
 quidem.] *ἡ στία αὐτῶν*. Potus.] *τὸ ὕδωρ*. At quostquam.]
τὸ ἄλλο παραχρῆν τὸ πρὸ τῆ μιδροδαρζάνης. Deinde totum.] *τὸ*
αἶλον τελικόν. Nos preparauim9.] *τὸ τὲ ἀμφωπῆς*. Iussit præ-
 terea.] *ἡ παρακελεῖσας*. Quid ita, o Menippe.] *Inuestigatio*
causarū. Atqui perspicuū.] *Prodit causas istius habitus, &*
mutati nominis. Nam hi qui ante.] *Narratio de nauigatione*.
 iam igitur dies.] *ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος*. Parata siquidè.]
τὸ ὄργανον, καὶ συνῆρα ἄστια. iam egredimur.] *Profectio*.]
 Puteū offodim9.] *τὸ παραχρῆν*. Summisso murmure.]
τὸ λειχρῆν, ἡ ἐπωδῆ. Dæmones conuocat.] *Poëtica ἑπο-*
τύπασις Orç, carminibus magicis excitau.] *Ac porrò*.] *Secun-*
dus accessus ad inferos. Umbrarū.] *Distributio*. At quum.]
Consilij habitus, euentus. Iam enim.] *Occasio*. Sed quo-
 niam.] *Tertius transitus per inferos*. Tum paulò.] *Descrip-*
tio inferorum & eorum iudicij. Nos igitur.] *Attentio*. In per-
 louem.] *ἀξίωσις*. Hæc nos igitur.] *Accusatores qui*. In hoc
 præcipuè.] *Quos pænæ potissimum mancant*. At nunc splen-
 dida illa.] *καὶ ὄργα φη* *diuina defunctorum*. Et si quem eo-
 rum.]

rum.] Memippi σαρκισμός. At ipse vix.] τὸ πρᾶξιόν. At Minos.] Index infernalis iudicat in gratiam. Cyrenæus.] Cyrenæus Aristippus eum absolutus à pœna, ob beneficia in doctos collata. Tum nos.] Transiit ad locum supplicij, ὡς τὸ καλασθέν. Nam simul.] ἡ ἐκθεσις τῶν δεικῶν Cerberus lacerat.] σιωπᾶδρισμός. Et quosdam.] ἄλλο τοῦ μερισμοῦ μέρος. Id ieruliter.] ἡ ἀπαίτησις. Sed illa quoque.] ἄλλο μέρος. Hos tandem venimus.] Transiit ad ἀντίθεσιν. In campum venimus.] Campus Acherusius sive Elysus. Alios quidem.] Distributio. Verum dignoscere.] Occupatio. Cùm igitur multi.] Aequalitas inferorum. Quònam signo.] Deridet formosos, & alios dispares fortuna. Hæc igitur.] ὁμοιωσις. Alium si quidem.] Distributio. Fortuna hominum varia & incerta. Quin habitus.] Amplificatio, in qua docet humanam vitam esse fabulam. Sed ornatu.] τὰ μὲν τοῦ πομπῶν, καὶ ἡ ἀπαίτησις. Aliquantisper quidem.] Fortuna humanum proprie nostra sunt, sed extra nos posita fluxa & caduca. Quin in læna.] Illustratio à similitudine à genicis fabulis, earumq; personis historionibusq; ducta. At cum fabulæ.] τὰ μὲν τὸ δράμα. Sic se mortalium.] ἐονκυσισ. Dic mihi.] Obiectio. Nugars.] ἀποκρίσις ab exemplo, vanam esse gloriam, quam plerique maximi viri in hac vita experiant. Hoc tantum.] ἐπινοήσις γέλοια. Nam cum.] αἰτιολογία. At vehementius.] νῆα ἀδύσις. Si reges.] τὸ ἀδύσιον, de regib. de satrapis. Perinde.] τὸ ἀριστοφάν. Quin alios.] τ' ἄλλα τ' ἐπαρωγῆς παρὰ δεινὰ μῦθοι. Socrates autem.] μετὰ αὐτοῦ. Etiam ibi.] ἀφήγησις. Ceterum quòdnam illud decetum.] τῆς τῶν ἀδύσιον ἐπινοήσις ἐνέγκη. Dum igitur ibi.] ἀφήγησις. Concionem.] ἡ ἐκκλησία. Conspicientes.] οἱ ἐκκλησιμασθεῖς Agitata sunt.] τὰ δὲ γράμματα προσλήψαι. Quoni(m).] Decretum contra divites factū. Curiæ.] ἡ ἀνάγκη τοῦ ψηφισμοῦ. Corpora.] Divitiarum pœna. Que igitur.] Clausula. Tū ego.] Secunda Dialogi pars suscitatoria. Est autē.] Tiresia descriptio. Haudquamquam.] Tergiversatio. O' patercule.] Instat orando. Optima est.] Σύμμη & scopus totius argumenti. Ideo ab.] περιστροφῆ. Hoc

πρὸς. Hoc solum.] Epicureum consilium. Hæc quum.] Con-
 clusio. Ego igitur.] Discessus ab inferis, & reditus in Græ-
 ciam. Hoc sermone gauisus.] Concludit uialogum.

ΕΡΜΟΥ, ΧΑΡΩΝΟΣ,   ΤΗ ΑΡΩΝ, ΣΙ-
 κροισού & Σόλωνος,   ηέ-   ue Contemplan-
 πικροπούτης.   ses.

Petro Mosellano interprete.

ΑΡΓΥΜΕΝΤΩΝ

Idem ferme argumenti est hic Dialogus cum su-
 periore. Nam ut illic Menippus apud inferos videre
 atq; audire supplicia & miseris exitus diuitum atq; po-
 tentum fingitur, ita hic Charon apud superos hominū
 demerentiam contemplatur, stulta illorum consilia & a-
 ctiones deridendo: quippe qui in his quæ incerta ac mo-
 mentanea maxime sunt, puta robore corporis, potētia,
 diuitiis, fortuna, gloria, & id genus alijs, omnem spem
 atq; fiduciam colloquent: mortis verò, quæ omnium cer-
 tissima, & mox consecutura est, nullam rationem ha-
 beant. Id quod ipse Charon in fine Dialogi apertis ver-
 bis indicat: & paulò suprâ quoq; ubi homines stultitiæ
 suæ admonet, & ad meliorem mentē reuocat. Tractan-
 tur autem hæc primò per speciem, propositis exemplis
 Milonis, Cyri, Cræsi, Polycratis, & aliorum: mox & in
 genere, descriptis hominum & priuatorum & regum af-
 fectibus, studijsq; postremò etiam confutata opinione
 quam multi de defunctorum honorib. habebant: & in
 summa non hominum modò res & corpora, verum & ei-
 uicitates, & flumina, deniq; omnia morti subiecta esse
 ostenduntur: quam eo faciliorem cuique esse, quo mun-
 danis istis rebus ac opib. minus impeditus aut captus
 fuerit. Prior pars Dialogi etiam δραματική est, dum Mer-
 curius iam exoratus à Charonte, mores alios alijs
 imponit, & locum vnde prospectus in om-
 nes terras pateat, extrahit.